Obiteljski list

Rujan 2012.
Br. 1, godina 1.
ISSN:1848-588X

Iz doline suza u Dolinu blagoslova

Vjerom protiv stresa

"Josip i kričave boje njegovih snova" u varaždinskoj Areni

BUDITE SVETI, JER SAM JA SVET

Ulaznice po cijeni od 60 kuna možete nabaviti na prodajnim mjestima Interspara, Petrola i Europetrola, CD-shopovima Dallas i Croatia Records, te svim ostalim prodajnim mjestima Eventima. Internet prodaja: www.eventim.hr

eventim

Riječ urednika

Apostol Petar u svojoj prvoj poslanici piše: "Kao što je svet onaj koji vas je pozvao, postanite i sami sveti u svemu življenju, jer stoji pisano: 'Budite sveti jer sam ja (Bog) svet.'" (1 Pt 1:15). Poziv na svetost upućen je ljudima još od samoga početka povijesti, od Edenskog vrta i čovjekova pada u grijeh. Zbog svoga grijeha i po vlastitu izboru čovjek se odvojio od Boga i postao Božjim neprijateljem. No, Bog nije htio ostaviti čovjeka u grijehu i ponudio je rješenje. Dao je svoga vlastita Sina kako bi se svi, koji prihvate njegovu žrtvu na križu, izmirili s Bogom i živjeli novim životom. Novi život je osobit jer se sam Bog nastanjuje u čovjeku u osobi Duha Svetoga i time posvećuje čovjeka. Čovjek postaje svetim zahvaljujući Božjoj intervenciji. Po žrtvi na križu čovjek se ponovo vraća Bogu. Spašen i posvećen čovjek dobiva zadaću propovijedanja posvećenja po Kristovoj žrtvi i tako surađuje s Bogom u izmirenju grešnoga svijeta sa svojim Stvoriteljem. Kršćani sudjeluju u obnovi svijeta.

Želja nam je da vam ovaj časopis pomogne u upoznavanju onih koji žive u skladu s Bogom i njegovom Riječju. Neka vam pomogne na vašem osobnom putu posvećenja i sudjelovanja u izmirenju svih onih koje vam Bog stavi na put.

Ako imate neko svjedočanstvo o Božjem djelovanju u svom životu ili pišete kršćansku prozu ili poeziju, slobodno nam se javite.

Mladen Dominić

Sadržaj

4 Budite sveti, jer sam ja svet!

9 Iz doline suza u Dolinu blagoslova

20 Crkva koja uvijek pomaže

22 „Josip i kričave boje njegovih snova" u varaždinskoj Areni

28 **Pčele i njihov primjer**

30 Jadranska duhovna razglednica

32 Crkva nade i oduševljenja

34 Vjerom protiv stresa

36 Crkva revnosti i žara

41 Biblijski kviz

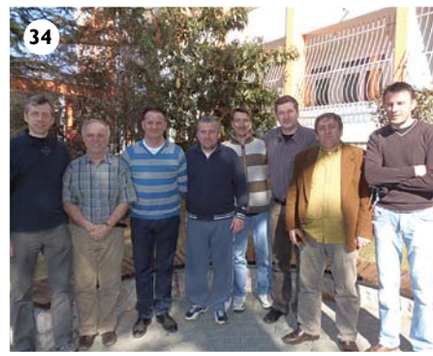
42 Kršćanski radio

46 **Dječji kutak**

52 Teološko promišljanje na temu svetosti

IMPRESSUM

Nakladnik: **Vijeće Kristovih crkava, Kušlanova 21, 10000 Zagreb**
Glavni urednik: **Mladen Dominić**
Izvršni urednik: **Dražen Hrženjak**
Grafička urednica: **Mirjana Kapitan**
Lektura: **Vlado Pšenko**
Autor naslovnice: **Božidar Prezelj**

Fotografije: **Arhiva OL**
Tekstovi: **Arhiva OL**
Adresa uredništva: **Kušlanova 21, 10000 Zagreb**
E-mail adresa: **obiteljskilist@gmail.com**
Tisak: **Tiskara Zelina**
ISSN: **1848-588X**
Obiteljski list **besplatan** je tromjesečnik

Život u *SVETOSTI*

Uz pomoć Božju možemo izbaciti iz sebe grijeh u raznim svojim oblicima. Imajmo na umu da svetost ne možemo zaslužiti

Kad bi vam netko rekao da ste sveti, kako biste reagirali na to? Biste li ustuknuli i odgovorili: „Daleko od toga! Kako bih ja to mogao biti? Svetost je nedostižna za mene!“ Tko je onda svet? Je li to samo rijetki pojedinac koji živi besprijekornim životom – bez mane i ljage? Je li to onaj kojeg skupina ljudi proglasi svetim neko vrijeme nakon njegove smrti? Jesu li sveti samo odabrani velikani vjere do kojih mi, obični ljudi, ne možemo doprijeti po svetosti i svetom življenju? Biblija nas – po pitanju svetosti - može vrlo iznenaditi. Vjerovali ili ne, prema Svetome pismu, i ti i ja – sasvim obični ljudi – imamo veliku priliku biti svetima i živjeti u svetosti. O da, u to se sami možemo uvjeriti. Dovoljno je otvoriti Božju riječ.

JESU LI SAMO ONI DRUGI SVETI?

Svetost se najčešće razumije kao najviši stupanj moralnih vrijednosti ili najviši doseg dobrote. Pojam svet, zvuči nam nekako nestvarno. Kao da je svetost negdje za nebeska prostranstva – ideal na zemlji neostvariv i nedostižan. Tu i tamo dohvatan samo nekim pojedincima.

Zanimljivo je da mnogima odgovara takvo poimanje budući da se na taj način izvlačimo od odgovornosti. Često mislimo: do svetosti samo neki mogu doprijeti; oni koji su dostigli najviše standarde. Njih je Bog stvorio da budu sveti, mi smo ih takvima proglasili – i svetost im zasluženo pripada. No, nas druge Bog za to jednostavno nije stvorio. Zaključujemo da tako neki jesu, a evo, neki nisu za to stvoreni – među njima sam upravo ja.

Podržava li Biblija tradicionalno shvaćanje svetosti? Jesmo li na skliskom terenu dok razgovaramo o tome ili je sve puno jednostavnije? Zaključimo sami. Izraz „svet“ se u Bibliji uvijek upućuje živim ljudima. Vrlo malo se odnosi na umrle. Sveti su – prema Božjoj riječi - živi ljudi, pripadnici Crkve. Čak i oni s teškoćama u naporima za besprijekornim življenjem. Prolistajmo poslanice Novoga zavjeta! Primjećujemo li kako se njihovi autori, u prvom redu Pavao, obraćaju vjernicima kojima pišu? Nazivaju ih „svetima u Kristu Isusu“ ili samo svetima. Očekivali bismo da su vjernici, koje apostoli nazivaju svetima, uistinu na visokom stupnju moralnih vrijednosti. Ipak nije tako. Grijeh je postojao u njihovim duhovnim obiteljima. Inače, ne bi uslijedile mnogobrojne opomene i pozivi na čisto i sveto življenje.

> *On nas u njemu sebi izabra prije stvaranja svijeta, da budemo sveti i bez mane pred njim*

Zasigurno se pitamo kako to da novozavjetni pisci i takve zajednice nazivaju svetima? Izraz „svet“ u hebrejskom izvorniku glasi - „godeš“ a u nama poznatijem grčkom - „hagios“. Najbolji bi prijevod bio: izabran ili stavljen na stranu za posebnu Božju uporabu. Dakle, držimo li se izvornika, svet nije netko od ljudi proglašen svetim, već netko koga je Bog proglasio svetim, tj. stavio ga na stranu za posebnu Božju uporabu. Bog je taj koji udjeljuje svetost.

POZIV NA SVETOST

Pogledajmo zajedno u poslanicu Efežanima: “(Bog) nas u (Kristu) sebi izabra prije stvaranja svijeta da budemo sveti i bez mane pred njim.” (Ef 1:4) Dakle, Bog je nas izabrao, odnosno svete, prije stvaranja svijeta. I prije no što smo mi bili svjesni da jesmo, Bog →

Oduvijek sam tražila Boga

Čini mi se da sam oduvijek tražila Boga. Odrasla sam u religioznoj obitelji, ali nisam razumijevala što je to milost. Bila sam uvjerena da je Bog tamo negdje daleko i da «vreba» hoću li sagriješiti - kako bi me kaznio. Smatrala sam da ako želim u raj, onda se moram truditi kako bih se svidjela Bogu. Znala sam da sam nesavršena i prepuna mana. I koliko god bih se trudila svidjeti Bogu, uvijek sam na kraju negdje zakazala - i onda sve ispočetka. Kad bih slučajno udarila laktom u ormar ili nogom o vrata i osjetila bol, pitala bih se: «Što sam zgriješila da me Bog kažnjava?»

U pubertetu sam postala buntovna i nisam razmišljala o Bogu. Još uvijek je on za mene bio neki daleki i za mene potpuno nezainteresirani Bog.

Zanimalo me okultno: horoskopi, tarot i slično. Nisam mogla noću spavati. Plašila sam se noći. Činilo mi se kao da neka zvijer u meni počinje divljati i ne da mi mira. Prava muka. Silno nezadovoljstvo, dovelo je do depresije i počela sam razmišljati o samoubojstvu. Željela sam zaspati i više ništa ne osjećati. Tada još nisam znala da takvom smrću ne bih došla do željenog mira.

Izvana sam se doimala kao dobra mamina i tatina curica i bila sam dobra učenica. Ali, iznutra sam se raspadala. Došlo je i do rezanja žila na ruci. Kad bih ugledala krv, kao da se zvijer u meni smirivala. Možete li zamisliti kako su izgledale moje noći?

Tada se dogodilo nešto što je unijelo preokret u moj život. Na poziv učiteljice iz engleskog jezika, dvije mlade Amerikanke su – za vrijeme praznika - posjetile našu školu. Željele su nas upoznati s američkim sustavom obrazovanja. Jednom sam prigodom otišla s njima na kavu. Bile su drukčije od drugih djevojaka - mirnije. Rekle su mi da su vjernice i o tome da je Krist njihov najbolji prijatelj. Rekle su mi da i njih Krist voli, bez obzira kakve su nekad bile. On je dao svoj život na križu za njih i zato one žive promijenjenim životom.

Nekoliko puta sam se sastala s njima. Njihovi su mi poticaji bili veliko nadahnuće i počela sam razmišljati o Kristu kao i one. Duboko sam žudila da Krist u meni učini tu korjenitu unutarnju promjenu. Zamolila sam ga da mi promijeni srce.

Te noći sam, nakon dugo vremena, prvi put mirno zaspala i spavala do jutra. Zvijer je nestala.

Gospodin je došao u pravi trenutak i spasio me od propasti. Dan danas se pitam što bi se dogodilo sa mnom da me Bog nije promijenio. One dvije Amerikanke, koje su došle u Hrvatsku s nekim drugim planom, nisu ni slutile da Bog ima bolji plan za njih. Čudesni su putovi Božji!

Otada je prošlo 18 godina. Bilo je uspona i padova u mom duhovnom životu. Ali, Bog me je čvrsto držao uz sebe i poslije svakog pada bih ustala i nastavila Božjim putem.

Život je grub i pun zamki. Moja molitva je da nikada ne dopusti da se odvojim od njega. Prošla sam mnoge muke i ne bih htjela ponovo tim putem. Gospodin prebiva duboko u mome srcu i ništa me ne može odvojiti od njega. Istrčat ću svoju utrku do kraja i primiti neraspadljivi vijenac.

Božji blagoslov

MARIJANA,
Kristova slobodna crkva Samobor

je bio svjestan da ćemo mi biti – i to biti sveti i bez mane pred njim. Dakle: Božja je prvotna nakana bila da budemo sveti – stavljeni na stranu za njega i odvojeni od grijeha.

Zašto je Bogu važno da mi budemo sveti i bez mane pred njim? Zbog toga što je on sam svet – potpuno odvojen od svakog zla i svega grešnog, potpuno neokaljan zemaljskom nečistoćom. Da, dobro smo zapazili: svetost počinje od Boga. "Budite sveti jer ja sam svet" (1 Pet.1:16), apostol Petar koristi u svojoj poslanici snažni Božji poziv izrečen već u Levitskom zakoniku 11:44.

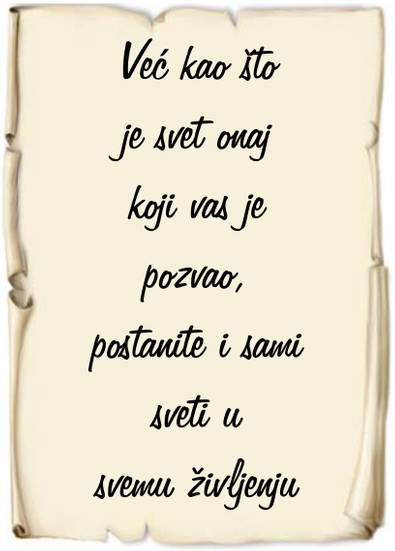
Reci koji prethode ovome pozivu na svetost su sljedeći: „Zato opašite bokove pameti svoje, trijezni budite i savršeno se pouzdajte u milost koju vam donosi Objavljenje Isusa Krista. Kao poslušna djeca ne suprilučujte se prijašnjim požudama iz doba neznanja. Naprotiv, kao što je svet Onaj koji vas pozva, i vi budite sveti u svemu življenju. Budite sveti jer ja sam svet." (1 Pt 1:13-16)

Pozivom na svetost Bog nam daje do znanja da smo njegovim izborom stavljeni na stranu (izdvojeni) za posebnu Božju uporabu te da od nas očekuje i odvojenje od grešnog načina življenja, kao što je on sam – Bog – od toga odvojen. Svetost nije nešto čime se trebamo uznositi, već nešto što će nas voditi sličnosti s Kristom. Sveto s nesvetim ne ide zajedno. Ulje se i voda ne miješaju zajedno. Dobro i zlo ne ide zajedno.

Bog ništa ne čini na silu - bez našeg dopuštenja i sudjelovanja. No ipak, on preuzima inicijativu i poziva nas na promjenu („Budite sveti!") i na suobličavanje s njim („Jer ja sam svet!"). To je Bog činio kroz cijelu povijest čovječanstva. On poduzima prvi korak i poziva na svetost. Ali ne čini nas svetima mimo naših želja.

JESMO LI SVETI - IZVANA ILI IZNUTRA?

Neka nam prethodni biblijski reci budu snažan poticaj na sve-

to življenje. Nije to poziv samo nekima, koji su „rođeni" da budu sveti. Ne! To je poziv svakome od nas – da krenemo Božjim putem svetosti.

Uslijed naše grešne prirode, često ne odgovaramo na Božji poziv. Ne želimo poći novim putem. Radije bismo živjeli svojim životom. A kad je u pitanju svetost, radije bismo pošli u svete zemlje i svete gradove, divili se svetim građevinama. Mislimo da ćemo na taj način navući svetost na sebe.

No, u novozavjetnom nauku nećemo čitati o postojanju neke svete zemlje, svete građevine, svete stvari, svete slike ili – svete knjige. Je li središte i prebivalište svetosti u stvarima? Nikako. Ono je u čovjeku. Zašto? Zato što je čovjek stvoren na sliku Božju a Bog je svet. Mi bismo htjeli svetost prihvaćati kao da je ona djelo magičnog štapića: dotaći neku „svetu" stvar i evo – u trenu smo postali svetima. Htjeli bismo biti blizu svetih ljudi, i dodirom se posvetiti. Ipak znamo da to nije tako u svakodnevnom životu. Ako imate dvoje djece i okupate jedno, drugome ne kažete samo dotakni ovog čistog, pa ćeš i ti biti čist. To tako ne ide. Bog želi da mi budemo sveti ne zbog stjecanja ugleda („Gledaj, on je svet!") ili zbog vlastitog probitka („Bog će me nagraditi više od drugih, jer ja sam svet!"). Naprotiv, Bog u našem srcu želi vidjeti onu iskrenu i duboku čežnju da budemo poput Krista, potpuno predani napretku Božjeg kraljevstva.

Uz pomoć Božju možemo izbaciti iz sebe grijeh u raznim svojim oblicima. Imajmo na umu da svetost ne možemo zaslužiti. Ne možemo reći: „Bože, evo ja sam zaslužio da budem svet pa daj me posveti i to obznani." Svetost odsijeva u čovjeku – vidi se je li u nama ili nije. Ona je – prema Bibliji - plod ili dar Božjeg spasenjskog plana. Isusova krv i žrtva otvorena su vrata u svetost. Čovjek mora sam odlučiti hoće li – uz Božju pomoć - poći putem svetog življenja ili ne.

Tjelesna čistoća se ne postiže razmišljanjem o kupaonici. Moramo otići u vodu i oprati se. Ne možemo ni raspravljanjem o pogubnosti prljavštine postići čistoću. Moramo poduzeti korake. Ne možemo se pravdati ni time da je toliko puno prljavštine u ovome svijetu - pa nije strašno što

smo i mi prljavi. I u duhovnom smislu, da bismo postigli čistoću, moramo poduzeti neke korake. A onaj prvi i najvažniji je da se okrenemo Kristu, izvoru čistoće, i dopustimo da nas njegov Duh svakodnevno čisti. To je proces koji traje. Prihvaćamo li Božju priliku da ovim svijetom hodamo čisteći se na pravom izvoru? Činimo li to, svakodnevno?

Izvanjska pobožnost veliki je protivnik puta svetosti. Često nam je na umu da izvana budemo sveti a iznutra – već kako bude. No, nije to stvar vanjštine već nutrine. Život u svetosti čišćenje je uma i srca uz Božju pomoć. Stjecanje opremljenosti za svako djelo ljubavi prema bližnjemu. To je važno. Svakodnevno, svakodnevno življenje s Bogom stavlja nas na put i drži na putu svetosti.

ŠTO BOG TRAŽI OD NAS?

Što Bog traži od nas? Vrlo jednostavne stvari. Potražimo odgovor u poznatome razgovoru Salomona s Bogom: „...I ponizi se moj narod na koji je prizvano Ime moje i pomoli se i potraži lice moje i okani se zlih putova, ja ću ga tada uslišati s neba i oprostiti mu grijeh i izliječit ću mu zemlju. Moje će oči biti otvorene i moje uši pažljive na molitvu s ovoga mjesta." (2 Ljet 7:14-15) To je put, koji se sastoji od sljedećih etapa:

- ***poniziti se;***
- ***moliti;***
- ***tražiti lice Božje;***
- ***okaniti se zlih putova.***

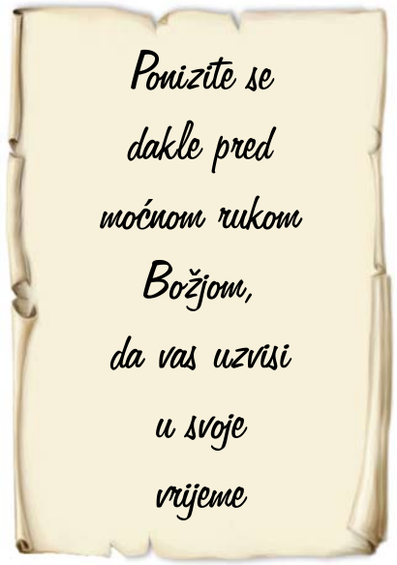
To su četiri teška koraka. No, Bog ništa ne traži pa tako ni to da budemo sveti a da nam zauzvrat i ne pruža svoju pomoć na svakom našem koraku na putu svetosti.

Čim je naše srce spremno poći (a on nas ne prisiljava, očekuje da to bude naša osobna odluka!), njegova je pomoć već na dohvatu.

PRVI KORAK: PONIZITI SE

Znamo da je i sam Gospodin Isus naglašavao: tko se ponizi, bit će uzvišen. To nam izgleda teško. Ali ako stavite ruku na srce, sjetit ćete se nekih situacija u kojima vam je ponos – a ne poniznost – bio na prvom mjestu. I kako je završilo u konačnici? Najvjerojatnije je sve pošlo prema neželjenom cilju i platili ste najvišu cijenu.

Kada uzdignuta čela kažemo: „E, pa neće to biti po tvome, već po mome!", u konačnici požali-

mo i shvatimo da nismo dobro postupili. Tako ne možemo prići ljudima a kamoli Bogu. Pred njim se ne možemo junačiti. Od njega smo dobili sve što imamo i sve što jesmo. Život koji živimo - dar je Božji. Ne možemo se inatiti i reći – meni to pripada, to je moje. To što misliš da je tvoje – ipak je Božje.

Često promatram dječicu, koju mi je Bog darovao. Koliko se samo često srde zbog igračke, koju ne mogu pravilno sastaviti ili pokrenuti. Najčešća im je reakcija da počnu lupati igračkom i vikati da ona ništa ne valja te da se ne mogu igrati s njom. Ja samo čekam sa strane i očekujem upit: tata, možeš li mi pomoći; djede, daj pomozi!

Božji je odgoj jako sličan tome. Udaramo glavom u zid i pitamo se – zašto nam se događaju tako grozne stvari? Svima ide dobro, a meni ne. A ja sam još k tome kršćanin i odlazim redovito na sastanke crkve! Odgovor je jednostavan: ponizi se i podvrgni se Božjem odgoju. Upitaj svog Tvorca: – Bože, zašto? Zar mi ne želiš pomoći? Uskoro ćeš biti iznenađen, jer ćeš osjetiti njegovu namjeru da ti pomogne. Potrebitom će pomoć stići – ako vapaj dolazi iz duboko ponizna srca. Ponizno srce prepoznaje Božju pomoć a oholom je potpuno zapriječen put prema hramu svetosti.

DRUGI KORAK: MOLITVA

Ona je karika između našeg „Ja ne mogu!" i Božjeg: „Ja mogu!". Kada žarko molimo? Zasigurno ne kada nam sve ide kao podmazano. Ne pada nam na pamet moliti kad nam je novčanik pun a u hladnjaku dovoljno hrane. Što će nam Bog kad imamo sve što nam treba. Ali u trenu sve može nestati, tada se nađemo u škripcu – pitamo se što sada i kako dalje? Je li svemu kraj? Nije – ako priznamo da smo bespomoćni i pođemo u molitvu! Tek kada shvatimo naše bijedno stanje i

→

priznamo si da sami ne možemo, vapaji naši uzdižu se onomu koji može. Bog nas uči da je to jedino polazište.

TREĆI KORAK: TRAŽITI LICE NJEGOVO

Dugo mi je vremena trebalo da shvatim što znači traženje Božjeg lica. Onda sam otišao na početak Biblije. Dobro znamo što se dogodilo s Adamom i Evom nakon prijestupa. Prva je reakcija bila da su se sramili. Druga je reakcija bila da su goli i da se trebaju odjenuti. Treća je reakcija bila da su se skrili. Osoba, koja napravi nešto što Bogu nije milo, ne traži Božje lice. Čovjek koji je sagriješio ne ide k Bogu da izloži svoj prijestup. Naprtiv, on se skriva.

Supruga i ja djecu nismo ostavljali samu u kući, dok su još bila mala. No, u rijetkim prilikama, kada smo na to bili prinuđeni, najviše smo se plašili tišine prilikom povratka kući.

Znali smo da se nešto dogodilo. Ako bismo ih zatekli u krevetu ili da se samo pretvaraju da spavaju – to nam je bio znak da nešto prikrivaju. Obično bismo u kanti za smeće pronašli nekakvu vazu ili tanjur.

To se dogodilo u Edenskom vrtu. Adam i Eva su se skrivali od Boga. Nasuprot tome, stav našeg srca treba biti: „Da, lice tvoje, o Gospodine, ja tražim!“ (Ps 27:8) Stoga, tražimo njegovo lice.

Možemo li stati pred nevidljivo Božje prijestolje i reći: „Evo, Gospodine i Bože moj, ti sve vidiš. Želim pred tobom i mojim bližnjima stajati otkrivena srca. Ako vidiš grijeh, oprosti i očisti me. Ako sam čist, nastavi me dalje voditi.“ To je put svetosti.

ČETVRTI KORAK: OKANITI SE ZLIH PUTOVA

Možda izvedbeno najteži korak jer živimo u svijetu punom zla i vrlo je teško svojim snagama oduprijeti se njegovim izazovima. Mladima je - u ovo vrijeme interneta, brzih informacija i slika - prilično teško živjeti. Gledajući kraljevsko vjenčanje bilo mi je

> *Ja sam put, istina i život*

porazno vidjeti skupinu, koja je nosila natpis: „Marry me, Harry“ (Oženi me, Harry). Harry je mlađi brat princa Williama. Tu važi geslo: nije važno što ja njega ne volim, niti on mene. Ako se udam za njega, bit ću sretna. Ponekad i mi tako olako pristupamo Bogu: bez da mu predajemo srce. A Bog postavlja upit: jesi li se pripremio kao što se zaručnica priprema za vjenčanje? Ljubiš li me uistinu? Jesi li spreman izreći ono sudbonosno „da“? I to „da“, koje određuje kako tvoj zemaljski život, tako i onaj vječni.

SUDBONOSNO “DA!“ KRISTU

Kad Kristu, našem Zaručniku, kažemo sudbonosno „DA!“, onda iskazujemo mu vjernost do kraja. U dobru i zlu, do kraja života, biti vjeran Bogu, pouzdavati se u njega. Kad izgovorimo sudbonosno „DA!“, krenuli smo putem svetosti. To je put kojim Bog želi da idemo.

Vjerujem da smo svi kročili na taj put. Pitanje je samo koliko smo daleko došli. Gdje smo zapeli? Apostoli Pavao i Petar, dok se obraćaju vjernicima sa sveti, znaju da su svi oni rekli svoje sudbonosno „DA!“ Kristu. Ali neki su zastali, neki su posustali, neki su skrenuli s puta, neki su u dvojbi. Stoga su njihove poslanice snažan poziv: „Nastavite putem svetosti!“

To je i poziv nama, svakome od nas. Ne postoji neka elita, koju Bog posebno poziva na svetost. Taj je poziv upravo za nas - obične ljude. Ako smo zapeli, ponizimo se, molimo, potražimo njegovo lice, okanimo se zlih putova i Bog će nam podariti blagoslovljen i sveti život. Onda nećemo biti zatečeni kada netko kaže – ti si svet.

Budimo sveti i danas i sutra. Dok Gospodin ne dođe. On će doći i tada će biti kasno. Reći će: „Evo me! Kome ti pripadaš?“ Neće gledati u nekakve spise ili knjige. On – pred kime tvoje srce ni danas nije sakriveno – točno će znati. Tada ćemo i mi točno znati gdje se nalazimo.

Pomozimo jedni drugima da hodamo putom svetosti. Znam da je to neugodno; teško je vidjeti brata ili sestru koji ne žive svetim životom i reći – ne zato da budeš kao ja, nego da ti i ja budemo zajedno sličniji Kristu – pođimo Božjim putem. Ali znajmo prihvatiti i isti takav poticaj, koji bližnji upućuje nama. Ponizimo se. Pomozimo jedni drugima i krenimo zajedno tim putem. Koračajmo njime jer je to jedini put kojim vrijedi kročiti.

Mladen Jovanović

Osobna priča: *PUT U NEPOZNATO*

Vlado Pšenko

Da! To piše u poslanici Hebrejima za Abrahama. No, ponekad takav životni izazov zadesi i nas obične ljude - bar u nekoj manjoj mjeri. Uoči Božića 2009. godine, moja supruga Renata i ja smo pošli iz Zagreba za Vukovar upravo s tim geslom: "Sad znamo kamo idemo, ali ne znamo što nas tamo čeka." Našli smo se na putu u nepoznato.

ZAŠTO SMO SE ODLUČILI NA SELIDBU?

Selidba je značajna odluka, koja zahtijeva odvažnost - pogotovo ako se radi o mjestu za koje i ne sanjate da će biti vaše odredište. A upravo je tako bilo s nama. Do kolovoza 2009. godine nisam uopće pomišljao da ćemo se Renata i ja doseliti u grad na ušću Vuke u Dunav. Naša je odluka došla naglo. Stoga smo se pitali je li to uistinu Božje vodstvo i njegov poticaj ili naš samovoljni odabir.

Sveto nam pismo daje primjere pojedinaca koji su se znali odvažiti na mnogo neizvjesnija putovanja u nepoznato. Abraham je živio u dolini rijeke Eufrat, u ondašnjim prilikama vrlo bogatom i naprednom području. Moguće je da je i on uživao u pogodnostima koje je pružala razvijena mezopotamska civilizacija. Stoga je zasigurno bio zatečen Božjim pozivom na selidbu. "Idi iz zemlje svoje", glasio je Božji poticaj, "iz zavičaja i doma očinskog, u krajeve koje ću ti pokazati." (Post 12:1) Kao što znamo, Abraham je poslušao. Napustio je sigurnost zavičaja i pošao na vrlo dalek put s pouzdanjem da će ga Gospodin voditi, dovesti na odredište i silno blagosloviti.

No, kad se radi o našim svakidašnjim prilikama, putovanjima i selidbama - često okolnosti nisu

> *Božja te volja nikada neće odvesti tamo gdje te milost Božja neće moći sačuvati*

tako jasne i određene. Renata i ja nismo čuli glas koji bi nas uputio da nekamo odemo. Nismo osjećali ni neki snažniji poticaj od Gospodina da se preselimo u ovaj ili onaj kraj. U prvom redu, vodile su nas nakane praktične naravi. Živjeli smo na jednom kraju Zagreba, a Renatina majka na drugom. Htjeli smo da nam bude bliže, kako bismo se lakše mogli skrbiti o njoj.

Stoga je naša polazišna točka bila jednostavna: prodati stan u Zagrebu, kupiti kuću u manjem mjestu i sve troje se tamo nastaniti. S druge pak strane, naš smo put shvatili i kao poslanje: kamo god pošli - nastojat ćemo biti Božji suradnici u gradnji mostova među ljudima i u promicanju Božjeg kraljevstva. Naše se radijske emisije "Dolina blagoslova" već nekoliko godina emitiraju na nekim slavonskim radijskim postajama - kao da pripremaju put za Božje djelo. Ni Renata ni ja nismo osobe koje se lako snalaze u novom okruženju, čak naprotiv – teško se snalazimo. No, duboko smo vjerovali da će onaj isti Gospodin, koji nas je toliko puta vodio svojom rukom, nastaviti voditi i dalje. Ima jedna misao vodilja, koja mi se urezala u srce i na koju često svraćam pogled: „Božja te volja nikada neće odvesti tamo gdje te milost Božja neće moći sačuvati." Stoga sam dobro znao da nije toliko važno u koje mjesto putujemo već jesmo li vjerni i odani Gospodinu Isusu, našem Spasitelju.

Dunav u daljini

KAKO SMO SE ODLUČILI ZA VUKOVAR?

Moj je čvrsti prvotni odabir bila Županja. U ranoj sam mladosti u ovom gradiću proveo nekoliko sretnih i radosnih đačkih godina živeći u toplom i blagoslovljenom domu tete Marije i tetka Đure. Bili su mi poput roditelja – čudesni Božji dar.

Također je jedan od važnih razloga bio i taj da sam poželio biti bliže mojoj mami i sestri Mirjani, koje žive tamo u obližnjem selu. Renata, rođena Zagrepčanka, udomaćila se u ovom kraju za mnogih posjete mojoj mami, sestri i rođacima. Stoga smo u kolovozu 2009. godine došli na dva tjedna u Županju s čvrstom nakanom da pronađemo odgovarajuću kuću. Županja nam ne bi trebala biti nepoznat teren. No, na našu veliku žalost, malo po malo smo shvaćali da su kuće precijenjene te da nećemo naći onu koja će odgovarati našim potrebama.

Videći me razočaranog i utučenog, pristupila mi je sestra sa sljedećim poticajem: „A zašto ne pokušaš naći kuću u Vukovaru?" Sestra je tamo živjela do ratnih razaranja. Na trenutak sam zastao, malo razmišljao i rekao: „U redu. Pogledat ćemo kakva je tamo situacija s kućama." To je bilo prvi puta da sam pomislio na preseljenje u Vukovar.

Sve se dalje odigravalo munjevitom brzinom: više smo kuća tamo razgledavali, ali ubrzo shvatili - vjerovali ili ne - da je ona prva, koju smo našli, upravo po našoj mjeri. Božjom rukom vođeni, prodali smo stan u kojemu je živjela Renatina mama, dovoljno brzo da stignemo kupiti tu kuću u Vukovaru. I tako, uoči samog Božića 2009.

Šetnica uz Vuku

godine, Renata, njezina mama i ja već smo bili na putu za Vukovar da se tamo trajno nastanimo.

UZ MOLITVENU PODRŠKU OBITELJI KRISTOVE CRKVE U ZAGREBU

Dok smo putovali prema Vukovaru, bili smo pod dubokim dojmom oproštajnog bogoslužja u Zagrebu. Naše su nas duhovne obitelji u Amruševoj i Kušlanovoj

> *Ne boj se, Abrame, ja sam ti zaštita; a nagrada tvoja bit će vrlo velika*

dotakle do suza iskrenim riječima blagoslova i poticaja.

Na tom posebnom bogoslužju, prvo u Kušlanovoj, a onda i u Amruševoj, braća su nam i sestre prilazili, dijelili s nama zajedničke uspomene s čvrstim obećanjem da će nas nositi u molitvama.

Devetnaest sam izuzetno blagoslovljenih godina proveo u okrilju obitelji Kristove crkve u Zagrebu. Posebna mi je bila radost da sam sve te godine imao priliku, zajedno s Renatom i mnogim suradnicima, promicati našu omiljenu službu - Večeri kršćanske poezije: susrete pjesnika i glazbenika iz različitih kršćanskih crkava. Kad bih čuo riječ „Amruševa" bilo bi kao da sam čuo svoje ime.

U Vukovaru su nas dočekale zimske neprilike: snijeg na ulicama, hladni i sumorni dani. Pojedinci koje bismo susretali znali bi nam reći: „U Vukovaru skoro da i nema obitelji koja nije nekog izgubila tijekom rata." Ili: „Postoji tolerancija, ali ne i suživot". Netko nam je čak rekao: „Tko god je mogao, otišao je iz Vukovara." Bio je to grad iz kojeg su, u nedavnoj prošlosti, mnogi kretali u nepoznato.

→

CRKVA BOŽJA U RH
CRKVENA OPĆINA – VUKOVAR
204. vukovarske brigade 74.
32000 VUKOVAR

KRISTOVA CRKVA ZAGREB
ISPOSTAVA VUKOVAR
Zrinska 45
32000 VUKOVAR

DOLINA BLAGOSLOVA

"DOLINA BLAGOSLOVA" u Vukovaru

Od svibnja 2010. u Vukovaru se održavaju mjesečni pjesnički i glazbeni susreti pod nazivom "Dolina blagoslova". Zajednički ih organiziraju Crkva Božja u RH – crkvena općina Vukovar (nositelj programa) i Kristova crkva – ispostava Vukovar (idejni začetnik). U početku su se ovi susreti održavali u prostorijama Europskog doma u Vukovaru, a kasnije (od veljače 2011.) u samom centru grada – u dvorani Bauer, hotela Lav. U dvije godine susreta i slavljenja Gospodina kroz Božju riječ, recitaciju i glazbu, nastupilo je mnogo kršćanskih izvođača iz grada Vukovara, mnogih drugih dijelova Hrvatske i inozemstva.

Nastojanjima pastora Kovačevića, grad Vukovar nam je pomogao i besplatno dodijelio prostor za postavljanje štanda u centru grada. Jednom mjesečno, uoči Doline blagoslova, na štandu besplatno darujemo primjerke knjiga različitih kršćanskih izdavača, kao i informativne brošure o Dolini blagoslova.

Gospođa Ljiljana Gehrecke, počasna predsjednica Europskog doma u Vukovaru, (u čijem smo prostoru i počeli održavati naše susrete) ovako je doživjela „Dolinu blagoslova":

"Način na koji oni to rade mene oduševljava. Tamo se ne čita poezija nekih velikih pjesnika, nego su građani poticani da sami stvaraju i nastupaju - što je fenomenalno. To je jako dobro za samopouzdanje; daje osjećaj vrijednosti da mogu stvarati nešto novo.

Ono što mi se također sviđa je da se angažiraju gosti sa strane. Iz ove regije, iz one regije, iz Amerike i ne znam sve odakle. Dakle, svi smo jedno, nema straha od drugoga i drukčijega. Nema izolacije."

Neka nam sljedeće fotografije pomognu dočarati ozračje u Dolini blagoslova, kao i raznolikost izvođača, o kojoj govori i gospođa Gehrecke.

MISLI I IZREKE IZ DOLINE BLAGOSLOVA

(MISLI I IZREKE PREDSTAVLJENE NA DOLINI BLAGOSLOVA)

Često je pogled upravljen Kristu najbolja molitva: 'Ja pogledam njega, on pogleda mene.' ***(Majka Tereza)***

Ne gledaj ljepotu koja će te zanijeti, već iskrenu dušu, koja će te voljeti. (nepoznati autor)

Ako čovjek ne nađe nešto za što je voljan umrijeti, njegov život nije vrijedan življenja.
(Martin Luther King)

Nema jame koja je toliko duboka da ljubav Božja ne bi bila još dublja. ***(Corrie ten Boom)***

O, Gospodine, daruj mi mir da mogu pozdraviti dan koji dolazi. Pomozi mi da se u svemu oslonim na tvoju svetu volju. Uči me da sve prihvaćam s mirom u duši i daj mi da spoznam da ti upravljaš svime. Upravi moj put, uči me moliti, ti sam moli u meni. ***(Filaret)***

Cvijeće cvate i kad ga nitko ne promatra. Stabla donose plodove, ne pitajući tko će ih jesti. ***(Phil Bosmans)***

Na drugome će svijetu svaki od nas položiti račun o svim lijepim stvarima koje je Bog stvorio na zemlji, a koje mi nismo htjeli vidjeti. ***(Talmud)***

U dubokoj će patnji Bog pripraviti izlazak iz trpljenja. Zato izdrži! Pjevaj već danas: Bog utire moje putove! ***(Basilea Schlink)***

Crkva postaje vidljiva tamo gdje je čovjek čovjeku Krist. ***(Martin Luther)***

Bože, daj nam vedrine i mira da prihvatimo ono što se ne može promijeniti, hrabrosti da promijenimo ono što se može promijeniti i mudrosti da razlikujemo ovo dvoje. ***(Niebuhr)***

DOLINA BLAGOSLOVA - u slikama

Vlado Pšenko i Matej Lazar Kovačević

Joseph Krassnig, Beč, Austrija

Elizabeta Koprivnjak, Evanđeosko-pentekostna crkva, Vukovar

Mladen Jovanović, Zagreb

U prvih sam se nekoliko mjeseci osjećao kao da sam u samostanu - negdje na osami. Tih hladnih dana, u našoj bismo ulici rijetko koga vidjeli. Nismo otišli tako daleko od Zagreba, niti smo bili daleko od Županje - no imao sam osjećaj kao da sam u stranoj zemlji, negdje jako daleko.

"DOLINA BLAGOSLOVA" U VUKOVARU

Ali dolaskom proljeća, Vukovar mi više nije izgledao kao „ružno pače". Naprotiv, promatrajući široki Dunav i mostove na Vuki - počeo sam se radovati ljepoti ovoga grada.

Posebno sam bio ushićen kad sam u centru grada zapazio živost - prolaznici su se zaustavljali na mostovima Vuke; uz malenu rijeku su se vidjeli i mnogi ribiči, a Dunav se prostirao malo podalje poput nekog mora.

Mnogi su sjedili na klupama postavljenima na glavnom trgu i uživali u sunčanom danu. Takvi su prizori Renatu i mene jako obradovali. Naši susjedi, Zvonko i Dušica, bili su nam u svemu pri ruci – zlata vrijedni za naše prvo snalaženje.

Uskoro je slijedio i prijelomni trenutak. Negdje u travnju, Renata i ja smo slučajno – ili bolje rečeno providnošću Božjom - došli na bogoslužje zajednice vjernika Crkve Božje u Vukovaru.

Doživjeli smo oganj Božje ljubavi. Voditelja zajednice, Mateja Lazara Kovačevića, imao sam priliku susresti prije mnogo godina – no nisam ni slutio da je on pastor zajednice u Vukovaru. Osjetili smo da su nas on i cijela zajednica prihvatili pa smo nastavili redovito prisustvovati bogoslužnim sastancima. To me je jako podsje- →

Don Axsom, glazbenik iz Južne Karoline, SAD

David Hvala, Zlatni grad, Vinkovci

Željka Vojnović, Vukovar

Patricija i Matija, Crkva Božja Tordinci

Studenti s Evanđeosko-teološkog fakulteta u Osijeku

Geraldine Witcher, Reading, Engleska

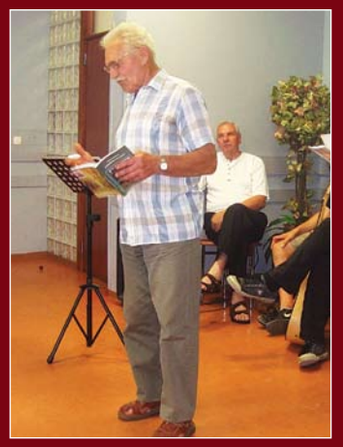
Vokalno-instrumentalni sastav RIJEKA ŽIVOTA, Evanđeosko-pentekostna crkva Belišće

Jonathan Augustine, SAD

Jurica Lazar, akademski glazbenik-klarinetista, Kristova crkva Varaždin

Mato Godanj, Crkva Isusa Krista, Cerna

Steve Taliaferro, Biblijski institut - Zagreb

Rudolf Krassnig, Austrija i Ernst Marx, Njemačka

tilo na događaje od prije dvadeset godina – kada sam prvi puta došao u Kristovu crkvu u Amruševoj ulici u Zagrebu.

Tamo sam pozvonio na vrata stana, u kojem su se okupljali kršćani. Usamljen, mršav, poput nekog prosjaka stajao sam na vratima. I odjednom sam se našao obasjan Božjim svjetlom i okružen ljubavlju, razumijevanjem i prihvaćanjem. Ovdje su bile drukčije okolnosti – ali ista ljubav.

ZAJEDNICA VJERNIKA CRKVE BOŽJE U VUKOVARU

U Vukovaru smo se Renata i ja osjećali u početku strancima i došljacima. No, od trenutka zbližavanja s vjernicima Crkve Božje, a kasnije i s vjernicima drugih zajednica - počeli smo se osjećati u ovom gradu kao kod kuće.

Shvatili smo da možemo zajednički surađivati i raditi na širenju Božjeg kraljevstva. Brat Lazo, kako je pastor Kovačević ovdje poznat, kao i cijela zajednica, svesrdno su prihvatili našu ideju o održavanju „Doline blagoslova“.

Zamislili smo to kao pjesničke i glazbene susrete, gdje sa svim vjernicima Vukovara kroz poeziju i glazbu nastojimo biti živo svjedočanstvo Božjeg djelovanja.

Renata i ja smo imali priliku čuti mnoge potresne priče iz vremena ratnih stradanja i shvatiti kako grad još uvijek leži – slikovito rečeno – u Dolini suza. Stoga je ovo nit vodilja zajedničke molitve sa zajednicom vjernika u Vukovaru: „Gospodine, učini da grad u Dolini suza postane tvojom Dolinom blagoslova! I pomozi nam, Bože naš, da kao pojedinci te kao zajednice vjernika, damo tome svoj doprinos!“

Zajednicu vjernika Crkve Božje →

PRIČE IZ "DOLINE BLAGOSLOVA":

MRAV S KONTAKTNOM LEĆOM

(priču pripremio i na "Dolini blagoslova" ispričao: Bob Davis)

Bob Davis (prvi s lijeva)

Brenda je bila na pola puta do vrha veličanstvene granitne stijene. Zastala je na jednoj izbočini, gdje je predahnula. Bilo joj je to prvo penjačko iskustvo. Dok se tamo odmarala, sigurnosno uže ju je udarilo po oku i izbacilo leću. „Sjajno!", pomislila je, "evo me ovdje na kamenoj izbočini, tridesetak metara od podnožja i još toliko do vrha stijene, a sada ne vidim dobro." Pokušala ju je pronaći, nadajući se da je leća nekako ostala na izbočini… ali je jednostavno nije bilo.

Preplašila se. Počela je moliti. Molila je za mir i da nekako nađe svoju kontaktnu leću. Kad se nekako uspela do vrha, prijatelj je pregledao njezino oko i odjeću, tražeći leću, ali nije je našao. Sad je već bila mirna jer je došla do vrha, ali bila je i tužna jer nije mogla jasno vidjeti s planine. Sjetila se biblijskog retka: „Oči Gospodinove gledaju i traže po cijeloj zemlji."

Pomislila je: „Gospodine, ti vidiš sve ove planine. Znaš svaki kamen i list i sigurno znaš gdje je moja kontaktna leća. Molim te, pomozi mi!" Kasnije, kada su sišli stazom do podnožja, susreli su drugu grupu penjača, koji su tek započinjali uspinjanje. Jedan je od njih upitao: „Hej, ekipo! Je li netko izgubio kontaktnu leću?"

Ovo je bilo zapanjujuće! Jedan penjač je primijetio mrava kako nosi list, na kojemu je – ležala izgubljena leća!

Priča ovdje ne završava. Brendin otac je crtač stripova. Kad mu je ispričala nevjerojatnu priču o mravu, molitvi i kontaktnoj leći, nacrtao je mrava koji nosi kontaktnu leću s natpisom:

„Gospodine, ne znam zašto želiš da nosim ovo. Ne mogu to pojesti i strašno je teška. Ali ako je to ono što želiš od mene, nosit ću je."

Mislim da bi bilo dobro svakome od nas da kažemo: „Ne znam zašto želiš da nosim ovaj teret. Ne vidim nikakvo dobro u njemu i strašno je težak. Ali ako ti želiš da ga nosim, učinit ću to."

Preveo: David Kovačević

"Puno hvala na prilici da sudjelujem - a i doživimo ljepotu slušanja. (Hvala na) ugodnim i osmišljenim trenucima u Dolini blagoslova." ***(Gabriella Šuper)***

INTERVJU S GĐOM GEHRECKE

Dr. Daniela Augustine, koja predaje etiku na sveučilištu Lee, SAD, provela je istraživanje o ulozi kršćana u procesu pomirenja na našim područjima. S tim u vezi, intervjuirala je dr. sc. Ljiljanu Gehrecke.

Dr. sc. Gehrecke je počasna predsjednica Europskog doma u Vukovaru. Dobitnica je priznanja "Krunoslav Sukić", nagrade za promicanje mirotvorstva, nenasilja i ljudskih prava

Donosimo odlomke iz intervjua vjerujući da i riječi gospođe Ljiljane Gehrecke mogu upotpuniti sliku o susretima u Dolini blagoslova.

"Posebno sam impresionirana s Crkvom Božjom i Kristovom crkvom zato što one čudesno surađuju zajedno i pokazuju ljudima kako treba (raditi)." "Mislim da je taj projekt ("Dolina blagoslova") najbliži potrebama ljudi od svega ovoga što smo dosad razgovarali i (kroz njega) se upravo izravno radi na iscijeljenju zajednica."

"U duhovnoj dimenziji, prevladali su nacionalne barijere. Ne propovijedaju samo Evanđelje, već ga i žive. Na osobnom primjeru pokazuju kako kršćani mogu i trebaju živjeti zajedno. Ne govore jedno, a rade nešto drugo. To je tako važno za jedan ovakav podijeljeni grad."

"Od sveg ih srca podržavam i gdje god imam priliku kažem kako je to dobro, jer to je izravno liječenje. Kad god imam vremena, rado dođem. Uživam kad poslije Večeri vidim nasmiješena i blažena lica. Svi se grle, ljube. Ne poznajem mnoge, ali kad mi priđu i ja ih zagrlim. Pa to je raj na zemlji - Dolina blagoslova!"

vidimo kao dar Gospodinov nama i u svim događanjima nastupamo zajedno.

To je već mnogo u okruženju gdje vladaju podjele. Nadamo se takvoj bliskoj i trajnoj suradnji kao braća i sestre zajednica vjernika Crkve Božje i Kristove crkve – u zajedničkom poslanju sve dok Gospodin ne dođe. Sad znamo da je put kojim smo pošli prema Vukovaru oduvijek bio poznat Gospodinu.

NA BRDU BOŽJEG PROVIĐENJA

Božje djelovanje u Abrahamovom životu svima nam je poticaj da na put u nepoznato možemo krenuti puni pouzdanja u Božje vodstvo. Abraham je još jednom krenuo na put u nepoznato - i to onda kad mu je Bog rekao da krene prema brdu u krajini Moriji. Zasigurno mu taj kraj nije bio nepoznat.

No, ipak je po nečemu taj put bio put u nepoznato: dok se s Izakom približavao odredištu, zasigurno su ga mučile mnoge nepoznanice. „Bože, zašto?", zasigurno se pitao, „zašto tražiš da žrtvujem sina na kojeg sam tako dugo čekao? Što stoji iza toga?" Razloge takvog Božjeg očitovanja sigurno nije mogao dokučiti.

I kako će mu sin postati baštinikom, ako će ga na brdu morati prinijeti kao žrtvu paljenicu? Uz sve te nepoznanice, Abraham se nije pokolebao u Gospodina. „Mislio je", piše u poslanici Hebrejima, „da Bog može i mrtvace uskrisivati." (Heb 11:19) Ali to brdo postalo je brdo Božjeg zahvata, kroz koji je Bog providio ovna za žrtvu paljenicu kako bi Abrahamov sin ostao na životu.

Možda slikovito možemo reći da je dolina s koje se Abraham uspio k brdu najprije bila Dolina →

Posjetitelji

Evanđeosko-pentekostna crkva "Agape", Vukovar (Borovo)

Glazbeni sastav Adventističke crkve Osijek

Zajedništvo

DOLINA BLAGOSLOVA – UKRATKO

NEFORMALNI SASTANAK PREDSTAVNIKA VJERSKIH ZAJEDNICA

Projekt Dolina blagoslova predstavili su Vlado Pšenko (Kristova crkva, ispostava Vukovar) i Matej Lazar Kovačević (Crkva Božja u RH) na neformalnom sastanku predstavnika vjerskih zajednica, koje djeluju u Vukovaru. Sastanak je organizirao Europski dom u želji da potakne bolje upoznavanje i zbližavanje vjerskih zajednica u gradu. Sastanku su prisustvovali i predstavnici Evanđeosko-pentekostne te Katoličke crkve. Istaknuto je da projekt "Dolina blagoslova" radi na promicanju zajedništva kršćana te je upućen poziv na suradnju sa svim drugim vjerskim zajednicama.

Želite li nastupiti u Dolini blagoslova? Pišete kršćansku poeziju? Pjevate? Recitirate? Dobrodošli ste nastupiti na mjesečnim pjesničkim i glazbenim susretima u hotelu Lav - Vukovar!

Nazovite uredništvo Doline blagoslova na tel. 032/428 510 ili pišite na vpsenko@gmail.com - radi dogovora. http://www.am-video.org

David Kovačević, voditelj glazbenog sastava "Dolina blagoslova" i Goran Martinovski

Štand Doline blagoslova

Gabriella Šuper

MIRJANA DUVNJAK

Pjesnikinja Mirjana Duvnjak je član Crkve Božje u Vukovaru. Napisala je mnogo Duhom Božjim nadahnutih pjesama, koje recitira na susretima u Dolini blagoslova. Napisala je stihove i uglazbila svojevrsnu himnu za ove susrete:

Bogu predaj brige svoje,
Nek' iscijeli srce tvoje;
Nek' se ori pjesma nova -
U Dolini blagoslova.

Probudi se ti što spavaš,
Ti što mira nemaš svoga;
Jedini je mir i sreća
Kod vječnoga, živog Boga.

Pustoš je u duši svakoj
Koja krivim putem hodi,
Al' postoji sveta ruka
Koja vječnom žiću vodi.
Nek' se ori pjesma nova -
U Dolini blagoslova.

suza i boli. No, kad se istim putem Abraham spuštao s brda - onda je to već bila Dolina blagoslova: Abraham se radosno vraćao kući sa svojim sinom - živim i zdravim. Svatko od nas ima svoju Dolinu suza i brdo na koje se mora uspeti.

BOG UPRAVLJA NAŠIM KORACIMA

Naše kušnje svakako nisu tako duboke i velike poput Abrahamovih - ali ih svi imamo. I moj davni dolazak u Zagreb, kao i Renatino i moje nedavno preseljenje u Vukovar, čini mi se poput uspinjanja na brdo - s puno nepoznanica. Ali sam naučio da se ne bojim budućnosti: „Ne boj se budućnosti", kako kaže jedna izreka, "jer Bog je već tamo." Bog je providio svoga Sina, da umre za naše grijehe na brdu zvanom Golgota.

To je uistinu brdo Božjeg proviđenja - kod Isusova križa. I kada trebamo poći dalje, to više nije ona ista staza suza i boli - to je sad staza kojom se spuštaš u Dolinu blagoslova.

Onaj isti Bog, koji je Abrahamu rekao: „Idi iz zemlje svoje..." (Post 12:1), također mu je dao do znanja da će mu biti zaštita: „Ne boj se, Abrame, ja sam ti zaštita; a nagrada tvoja bit će vrlo velika." (15:1) Stoga ne idemo u nepoznato, čak ni onda kada nam nije poznat kraj u koji idemo, pa ni okolnosti koje nas tamo čekaju. Bog upravlja našim koracima.

KRISTOVA CRKVA ZAGREB - ISPOSTAVA VUKOVAR

tel. 032/428 510

e-mail adresa: vpsenko@gmail.com

web: www.am-video.org

CRKVA koja *UVIJEK* p omaže

I nakon rata crkva ostaje aktivna u onom najvažnijem - pomaganju bližnjima. Osobito onima u najvećim potrebama

Kršćanski centar Kristove crkve

Već dvadeset i dvije godine u Zaprešiću, gradiću u blizini Zagreba, djeluje duhovna obitelj Kristove crkve. Počela je ona nastojanjem jedne kršćanske obitelji, koja je u svom domu, pokrenula zajednicu. Od 2005. godine ova zajednica, pod nazivom Kršćanski centar Kristove crkve ima svoju novosagrađenu crkvenu zgradu.

Aktivnosti

Ova crkvena zajednica prepoznata je u svojoj sredini po raznim aktivnostima – od humanitarnih, obrazovnih do duhovnih.

Voditelj zajednice je Ivan Tešić, koji je teološko obrazovanje stekao u Americi i počeo služiti u kršćanskoj zajednici, koja se u osamdesetim godinama prošloga stoljeća sastajala u Zagrebu u Amruševoj ulici br. 11. Počeci evangelizacijskih djelovanja ostvaruju se, u početku, radijskim kršćanskim emisijama, na lokalnim postajama Radio Zaprešića i Radio Stubice. Ove emisije pobuđuju zanimanje slušatelja koji najčešće traže Biblije, a rado primaju i ostalu kršćansku literaturu.

Već 1991. zajednica unajmljuje veći prostor za sastajanje. Tako spremno dočekuje godine domovinskog rata i veliki priljev prognanika. Humanitarni rad postaje jedna od najvažnijih aktivnosti crkve. Mnogi nalaze utjehu i konkretnu pomoć u zaprešićkoj Kristovoj crkvi. Srca ljudi u potrebi su dotaknuta i otvorena slušanju Božje riječi. Crkvi se priključuju mnogi i krštenja su sve češća.

I nakon rata crkva ostaje aktivna u onom najvažnijem – pomaganju bližnjima. Osobito onima u najvećim potrebama. Dječja bolnica za kroničnu bolesne u Bistri jedna je od čestih mjesta gdje je crkva pokazala svoju ljubav na djelu.

Kako je zajednica rasla tako su se počeli ostvarivati snovi o vlastitoj crkvenoj zgradi, koja danas stoji na ulazu u ovaj brzo rastući grad.

Pomozi potrebitima, ma gdje se nalazili

Edukacija

Nastavljaju se i drugi oblici života zajednice: poučavanje engleskog jezika na biblijskim tekstovima u suradnji s izvornim govornicima (LST metoda i World English Institute), večeri kršćanske poezija i glazbe, kao i tiskanje vrlo potrebne literature za pomnije proučavanje Božje riječi.

Djeca i mladi su nam osobito na srcu i trenutno radimo po programu "Kindermusic" kojim se najmlađe potiče učenje stranih jezika.

U postupku smo ishođenja dozvole za vođenje kršćanskog vrtića i vjerujemo da će to biti jedan od učinkovitih putova kojim će i djeca, kao i njihovi roditelji, upoznati našu zajednicu.

Ivan Tešić

Humanitarni koncert Dona Axsoma za zaprešićku radionicu Centra za rehabilitaciju Zagreb

Kindermusik radionica s najmlađim polaznicima

KRISTOVA CRKVA - ZAPREŠIĆ, Klake 4., 10290 Zaprešić

tel: 01/ 3310440, 3315515, 3315517; fax: 01/ 3315516

e-mail: info@kristovacrkva.org; web: www.kristovacrkva.org

OBITELJSKI LIST

"CornerstoneArts"
HRVATSKA

Ono što je započelo jednom neuspješnom audicijom, do danas je uključilo više od 250 sudionika koji s velikim oduševljenjem predano rade na svakoj novoj predstavi

Bog ponekad na neobičan način potiče i gradi našu vjeru. Netko je rekao da, ako želiš hodati po vodi, moraš izaći iz čamca. Upravo takvim se meni učinio jedan neplanirani, "slučajni" događaj, prije pet godina. "Danas sa zahvalnošću mogu reći da me je Bog upotrijebio i silno blagoslovio, ali isto tako razvio i prekrasnu službu - kršćansko kazalište u Hrvatskoj.

Put u Koreju

Sve je počelo međunarodnom konferencijom kršćanskih poslovnih ljudi u Koreji. Nisam ni slutio da Bog tada ima neke svoje, meni nepoznate, planove. Radovao sam se posjetu Yoido Full Gospel Church, najvećoj kršćanskoj crkvi na svijetu, koja ima više od 52 tisuće kućnih molitvenih grupa i više od 850 tisuća članova. Neshvatljivo za naše poimanje crkve! Moje oduševljenje je brzo pomutio nametljivi poziv turističkog vodiča da odmah nakon bogoslužja moramo ići dalje. Iznenađen i ojađen da nije prihvatio moju molbu da ostanemo još malo, odlučio sam riskirati i izdvojiti se od grupe te ostati sam među potpuno nepoznatim ljudima, u gradu od 14 milijuna stanovnika. Iako nisam znao ni jednu riječ na korejskom, jedino što mi je bilo važno u tom trenutku je da me s tim ljudima povezuje Isus Krist čije su mi riječi iz Lukina Evanđelja 2:49 zvonile u ušima: "Zar niste znali da ja moram biti u kući Oca svoga?"

I zbilja, ponudivši jednom starješini da postanemo prijatelji, on me je srdačno prihvatio, odveo na ručak i vratio u hotel za koji nisam imao pojma gdje se nalazi. Naravno, ostali smo povezani i nakon mog povratka u Hrvatsku. Nakon nekoliko mjeseci spomenuo mi je da poznaje nekog Richarda Monteza, misionara koji koristi kazalište kako bi ljudima približio poruku Evanđelja.

Početak

Ne imajući nikakvog iskustva s kazalištem, naivno sam se oduševio novom mogućnošću službe u Hrvatskoj iako ni najmanje nisam bio svjestan što me sve čeka. A početak je bio vrlo težak. Usprkos

PREPOZNATI I ŽIVJETI DAROVE DUHA

Nakon dugih priprema otputovali smo napokon krajem ljeta ove godine u posjet sestri koja živi jako daleko. Htjeli smo vidjeti kako izgleda život koji je stvorila tako daleko od grada u kojemu je odrasla i uvjeriti se da je dobro. Htjeli smo biti s njom na „njezinu terenu" i upoznati grad za kojega zna skoro svaka osoba na svijetu: New York.

Proveli smo nezaboravni godišnji odmor, oduševili se gradom i još na ukrcaju u avion za povratak kući počeli razmišljati kad i kako bismo mogli opet doći. U tako velikom gradu mnogo je zanimljivosti, a za sve obići - nikad dovoljno vremena. Tako u našem rasporedu nije došao na red posjet kazalištu, koji smo planirali prije odlaska na putovanje. Neke druge stvari dobile su prioritet na licu mjesta.

Po povratku kući, kad je već iznova krenula rutina svakodnevice, šareni plakati što sam ih opazila u gradu privukli su mi pozornost. Iznenadila sam se: brodvejski mjuzikl pronašao je mene, kad ja nisam za njega uspjela pronaći vremena.

Na pozornicu Centra za kulturu Čakovec postavljen je mjuzikl "Josip i kričave boje njegovih snova", kompozitora Andrewa Lloyda Webbera i tekstopisca Tima Ricea, u režiji Richarda Monteza i u izvođenju Međunarodnog kazališta "CornerstoneArts". Bit će to doživljaj i pol i to se ne propušta!

Nedjelja navečer, prijateljica i ja kupujemo ulaznice i uzimamo promotivni materijal. Oho, očekuje nas predstava s biblijskom tematikom, uglazbljena priča o Jakovljevu sinu Josipu koji je unatoč nevoljama što su ga sustigle ostao vjeran Gospodinu i prepustio se njegovu vodstvu.

U predstavi smo beskrajno uživale. Prepustile smo se glazbi i divile se prelijepim kostimima, zanimljivoj scenografiji, šaljivim i stručnim tehničkim rješenjima pojedinih detalja i prije svega koordiniranom nastupu mnogobrojnih izvođača – pokret, glazba i stih precizno su bili usklađeni. Izmjenjivali su se prizori u kojima su nastupali izvođači koji bi strelovito promijenili kostime i bili na pozornici odmah nakon toga, sabrani, uživljeni, a predstava bi nastavila teći odmjereno. Nasmijale smo se plješćući duhovitim dosjetkama u pojedinim solo dionicama, uživjele se u očaj i bezizlaznost životnih situacija poput Josipova boravka u egipatskoj tamnici. U tom prizoru briljirala su djeca – glumci, koračajući polumračnom pozornicom sa zapaljenim svijećama u rukama. Tim malim svijetlim nagovještajima nade koja ne umire…

"Josip i kričave boje njegovih snova" donijeli su publici cjelovit umjetnički doživljaj uz korištenje svih tehničkih mogućnosti dvorane Centra, čime se dodatno dokazala profesionalnost organizatora i redatelja predstave. Ono što je nevjerojatno je činjenica da su težinu izvedbe predstave u cijelosti ponijeli amateri.

U mnogobrojnom ansamblu, u kojem su u stvaranje ove predstave baš svi članovi unijeli cjelovitu svoju osobnost pjevajući, plešući i glumeći, tek je nekolicina onih koji imaju iskustva u scenskom nastupu. Ono što je okupilo ove entuzijaste u stvaranju ove radosne, iskričave predstave s dubokom porukom bila je ljubav prema Isusu Kristu, našem bratu i Gospodinu, koju oni žive kroz svoje kršćanske zajednice, protestantske i katoličke. Ujedinili su se u oživljavanju jedne ideje koja je u mome shvaćanju daleko od nečega što se susreće svakodnevno: postoje ljudi koji pronalaze načina kako Radosnu vijest putem svoga zvanja prenijeti ljudima širom svijeta. Povezali su se i provjerili ima li u Hrvatskoj, u Međimurju, onih koji su spremni čuti Božju poruku i odazvati se. Naišli su na lijep odziv. Mnogi, koji su odani Isusu, upustili su se u avanturu u kojoj su pod stručnim, iskusnim i nadahnutim vodstvom odjednom shvatili da kroz njih djeluje Duh Sveti. Prihvatili

mojem svesrdnom pozivanju, na prvu se audiciju odazvala samo - moja obitelj! Teško mi je danas i reći koliko je to bilo obeshrabrujuće. No, slijedila su i mnogo teža iskušenja kad smo počeli uviđati što nam je sve potrebno - financijski, umjetnički, duhovno, poslovno, marketinški - da bi se uopće mogla realizirati jedna jedina predstava, a kamoli osnovati kazalište.

Ali, Bog je sve vodio svojom nadnaravnom rukom i premijera prve predstave "Božji sud" 12. srpnja 2007. godine bila je veliko ohrabrenje i nagrada za svu «ludost» u koju smo se upustili. Predstava je na umjetnički zanimljiv način, ali biblijski i teološki vjerno te vizualno dojmljivo i emotivno, prikazala zagonetku koja raspiruje znatiželju mnogih ljudi, vječnu dilemu o tome što nas to čeka kad ovaj život dođe k svom kraju. "Božji sud" je bio kazališni prikaz koji hrabro poziva da zavirimo u svijet iza posljednje zavjese. U plejadi životnih likova svatko se mogao poistovjetiti s nekim od njih, s njihovim iskustvima, strahovima i otkrićima. I tek nakon premijere postalo mi je tako drago da nisam odustao onda kad je bilo jako obeshrabrujuće. Jer bilo je rođeno kazalište "CornerstoneArts Hrvatska".

Mjuzikl

Nakon drame "Božji sud" upustili smo se s velikim entuzijazmom i u realizaciju prvog mjuzikla. "Josip →

i kričave boje njegovih snova" u čakovečkom je Centru za kulturu naišao na izvanredan prijam i u rujnu 2008. bio je izveden u čak sedam uzastopnih predstava, više nego ijedan do sada u tom gradu. Poznata biblijska priča je u ovom privlačnom i zanimljivom mjuziklu Andrewa Lloyda Webbera i Tima Ricea, ispričana na vrlo neobičan način - kričavim bojama šarenih glazbenih stilova. Slikovito, šarmantno, duhovito, toplo, romantično, bezbrižno nostalgično i zabavno. Istinita povijesna radnja zaogrnuta u čak 200 atraktivnih kostima. "Josip i kričave boje njegovih snova" predstava je koja svakog može dirnuti, nasmijati, opustiti i razvedriti, ali i približiti čudesnoj i bezvremenskoj poruci Biblije.

Poneseni uspjehom, koji nam je Bog darovao, "CornerstoneArts" je ubrzo, već za Božić 2008. godine krenuo i u realizaciju svojeg trećeg velikog projekta - mjuzikla "Dvoje iz Galileje". Prekrasna romantična priča o Mariji i Josipu, njihovoj ljubavi i rođenju Isusa Krista bila je ispričana jezikom mjuzikla vrhunske produkcije, predivne glazbe, raskošnih kostima i čudesne scenografije. Mnogima je ugrijala i srce i dušu! A upravo to je bila i naša želja, da na svakoj od 13 uzastopnih predstava u Pastoralnom centru u Čakovcu potaknemo razdragane gledatelje da pozovu Krista u svoje srce, te tako na najbolji način iskoriste vrijeme božićnih blagdana. Posebno nas je dirnulo kad smo na desetoj uzastopnoj izvedbi uočili jednog mladića koji je dolazio autobusom u Čakovec i svaku večer kupio kartu kako bi iznova gledao tu predstavu.

U kolovozu 2009. godine imali smo priliku uprizoriti i četvrtu kazališnu predstavu: "Skrovište". Istinita priča iz Nizozemske o hrabroj obitelji koja je za vrijeme Drugog svjetskog rata u svojoj kući skrivala Židove te na taj način spasila stotine ljudi, postala je stvarnost na pozornici s raskošnom scenografijom i s pravom kućom na četiri etaže koja se u drugom činu pretvorila u strašan koncentracijski logor.

su izazov uprizorenja ove zahtjevne predstave i postali umjetnici i nositelji poruke o Istini.

O predstavi sam razgovarala s jednim izvođačem koji živi na području župe Svetog Antuna Padovanskog. Radi se o mladiću kojemu je sudjelovanje u ovoj predstavi tek jedan u nizu briljantnih scenskih nastupa. To je Franjo Sedlar, folklorni plesač i glumac u Kulturno umjetničkoj udruzi "Veseli Međimurci". U propagandnom materijalu, koji je pratio predstavu Franjo navodi da je njegov život posvećen glumi i glazbi. Uspješan je u ovim umjetničkim izrazima što govori mnogo o tome kako je važno prepoznati darove Duha kojima smo blagoslovljeni i onda ih živjeti. Oni tada postaju čitljiva Božja poruka svijetu.

Franjo mi je ispričao kako mu je njegov neumorni trud na amaterskoj sceni Međimurja donio poziv na audiciju i angažman za sudjelovanje u ranijoj predstavi kazališta "CornerstoneArts", "Božji sud". Dokazao se i audicija za "Snove…" u kojima glumi Josipova brata Ašera. Franjo je jedan od malobrojnih članova ansambla ove predstave koji je iskusan na sceni. Koreografija mu, zahvaljujući dugogodišnjem plesanju folklora, nije bila teška, kao ni gluma, jer on je dobitnik prve nagrade za najbolju mušku ulogu na Festivalu kazališnih amatera KAM 2007. godine, koji se održava u Prelogu. Predstava "Josip i kričave boje njegovih snova" nastala je u samo tri tjedna, a Franjo Sedlar naglašava da je za to najzaslužnija profesionalnost redatelja i velika ozbiljnost svih sudionika.

Iz kuta gledanja izvođača na projekt koji je izazvao oduševljenje publike, Franjo pripovijeda o iskrenom odnosu među svima koji su sudjelovali u stvaranju predstave, o ugodnom ozračju i prijateljstvu koje se razvilo među njima. Svako okupljanje započinjalo bi molitvom i zazivom Božjeg blagoslova. Na ovaj ili onaj način, kako se već to čini u pojedinoj kršćanskoj zajednici, ali iskreno i s vjerom. Trud s ovakvim predznakom mogao je biti okončan jedino ovacijama, što je zaista i uslijedilo prilikom nastupa pred publikom.

Renata Treska

Prema radnji, kad je obitelj Ten Boom bila otkrivena, te bila deportirana u logor, jedina preživjela, Corrie je u nezamisliv pakao zla ušla oboružana samo ljubavlju i vjerom u Isusa Krista. No, nije ni slutila, a to je i najdirljiviji trenutak drame, da će se njena vjera naći na nevjerojatnoj kušnji nekoliko godina nakon rata, kad se na jednom od svojih predavanja o opraštanju, licem u lice srela sa svojim mučiteljem.

Odmah nakon predstave dobio sam poruku u kojoj mi neka gospođa piše da je predstava završila, ali da za nju tek sada sve počinje. Kad smo kasnije imali prilike neposredno porazgovarati, rekla mi je da joj je bilo potrebno 40 godina da dođe do ovog trenutka u kojem je potaknuta ovom predstavom i sama poželjela oprostiti.

2010. godina je protekla u nekoliko ponovljenih nastupa s mjuziklom "Josip i kričave boje njegovih snova". U Koprivnici smo po prvi put imali priliku nastupiti i u velikoj sportskoj dvorani te tako navijestiti Kristovo Evanđelje publici od više od 3500 djece i odraslih. Ovaj nam je nastup, više od bilo kojih do sada, otvorio i mnoga druga vrata i proširio priliku za

> *Milosni su darovi različiti, ali je isti Duh. Različite su i službe, ali je isti Gospodin*

službu. Već sljedeći dan smo primili poziv da nastupimo u Hrvatskom narodnom kazalištu u Osijeku, a nadamo se gostovanjima i u drugim hrvatskim gradovima.

Duh zajedništva

U svemu tome, meni osobno je najljepše vidjeti kako Kristov Duh jedinstva, požrtvovnosti, povjerenja i oduševljenja, obuzima sve one koji se odlučuju pridružiti nastupima "CornerstoneArts Hrvatska". Ono što je započelo jednim slučajnim susretom, danas nam daje nadu da možemo na jedan novi način ljudima širom naše zemlje govoriti o Kristu. Ono što je započelo jednom neuspješnom audicijom, do danas je uključilo više od 250 sudionika koji s velikim oduševljenjem predano rade na svakoj novoj predstavi.

Zato bih najradije ovu priču o kazalištu završio pričom o Bogu, koji je vjeran i koji čini čuda. Neka ovo bude priča o Bogu koji nas potiče da mu se prepustimo i onda kad nismo spremni. Neka to bude priča o poticajnoj vjeri koja je poput hodanja po vodi, koja nas ispunjava osjećajima nadnaravnog oduševljenja dok se istovremeno teško nosimo sa sumnjama i strahovima kad nas zapljuskuju hladni valovi svakodnevice. Neka ovo bude poziv svima koji su u čamcu, da se odvaže na iskorak, jer nam je Bog namijenio nešto bolje i veće.

Vlado Hoblaj

Pčele i *NJIHOV* primjer

Za početak zanimljivo je spomenuti da je svaka druga životinjska vrsta na planeti kukac. Ima ih oko milijun opisanih vrsta, a znanstvenici smatraju da ih još milijuni nepoznatih i neopisanih postoje te čekaju da budu otkriveni. Divota raznolikosti i raznovrsnosti na svakom pedlju Zemlje! Uistinu fantastičan prikaz neograničenosti i kreativnosti Uma koji je sve to planski stvorio.

U tu ogromnu i nadasve bojom, oblikom i veličinom šaroliku skupinu životinja spadaju i radišni kukci koje je moguće svaki dan susresti, a to su pčele (Apidae). Ima ih preko 12 000 vrsta. Rasprostranjene su širom svijeta, no odgovara im toplija klima s razvijenom vegetacijom s kojom su usko povezane.

Kad kažemo pčela vjerujem da će većina ljudi pomisliti na malog radišnog kukca kojeg čovjek koristi za proizvodnju meda. No, tu su i drugi pripadnici skupine pčela kao, na primjer, bumbari. Često ih vidimo ljeti kako ti debeljuškasti i čupavi, veselo obojani kukci polagano zuje oko raznolikog cvijeća u vrtu, na travnjaku, terasi, livadi skupljajući pelud i nektar kojim se sami hrane i kojeg odnose u svoja gnijezda pod zemljom da bi nahranili svoje leglo.

Ipak, vratimo se nama najpoznatijoj pčeli - pčeli medarici (Apis mellifera) koja je kod nas poznata kao siva kranjska pčela (Apis mellifera carnica). Često se u narodu taj izuzetan, zadružni kukac spominje kao simbol i primjer marljivosti - i to s razlogom. Naime, pčela medarica nakon što postigne oblik odraslog kukca kroz takozvanu potpunu preobrazbu ili metamorfozu, koja traje 21 dan te uključuje: jajašce, ličinku, kukuljicu, adulta, radi sve do svoje smrti bez prestanka! Tako pčele u ljetnim mjesecima žive oko 6 tjedana dok pčele koje se uzime mogu živjeti i po više mjeseci, do proljeća.

Često se u narodu taj izuzetan, zadružni kukac spominje kao simbol i primjer marljivosti - i to s razlogom. Naime, pčela medarica nakon što postigne oblik odraslog kukca radi sve do svoje smrti bez prestanka!

Pčelinja zajednica

Pčela se cijeli svoj životni vijek trudi da bi čim više doprinijela opstanku i dobrobiti svoje zajednice koja može imati i preko 80 000 članova! Sve što čini podređeno je tom kolektivu i višem cilju zajednice - u proljeće razvoju, a kasnije pripremi za nadolazeću zimu. Kakav divan primjer za nas od strane Stvoritelja! Predivan otisak njegova plana vidljiv u prirodi. Očito je da ljudi također nisu stvoreni da žive svaki za sebe i za svoje sebične interese već su zajednica koja istinski može funkcionirati tek kada svoga bližnjega staviš ispred sebe tj. kad do sebe ne držiš previše (Luka 10: 27, Rimljanima 12: 3). Svi su ljudi pozvani na život zajedništva koji se temelji na Božjoj ljubavi, ljubavi prema Bogu i bližnjemu u jednome duhovnome tijelu po Isusu Kristu (Ivan 13: 34- 35, Rimljanima 12: 4- 5, 1. Korinćanima 12: 20). Tu ću odmah spomenuti članove pčelinje zajednice. To su radilice - ženke koje u pravilu ne polažu jajašca, a u zajednici dominiraju, ima ih na desetke tisuća. Tu su i trutovi - mužjaci kojima je primarna funkcija oplodnja matice i u zajednici ih nalazimo samo ljeti po nekoliko stotina.

Naravno, tu je i matica ili kraljica koja je jedina ženka sposobna za polaganje oplođenih jajašaca te se u pravilu u svakoj zajednici nalazi samo jedna. Ona je odgovorna za sav pomladak i svaki novi naraštaj pčela te svu zajednicu drži na okupu i u skladu pomoću svojih feromona - kemijskih poruka koje odašilje putem mirisnih signala drugim pčelama. Kad je matica sposobna proizvoditi feromone, ostale su pčele zadovoljne i normalno funkcioniraju. Međutim, smanji li se proizvodnja feromona od strane matice ili ona izostane, pčele će to odmah osjetiti i smijenit će maticu. Uglavnom, matica predstavlja srž, jezgru života cijelog pčelinjeg društva. Bez nje nema ni zajednice.

Pčelinja poveznica

Opet interesantan primjer za nas. Kao što pčele na okupu drži jedna glava - matica odnosno kraljica s jednom porukom - feromonima da bi one mogle normalno i produktivno funkcionirati, tako da bi i mi mogli postići ispunjen i plodonosan te svrsishodan život potrebna nam je samo jedna glava - kralj Isus Krist sa samo jednom pravom porukom - evanđeljem!

Sve ostale lažne kraljeve ljudi će prepoznati po lažnim i zavodljivim porukama te i njima prijeti „smjenjivanje“ (2. Petrova 2: 1- 3). Isus je začetnik i pružatelj života u materijalnom obliku ali i u onom duhovnom, vječnom smislu. Stoga jedina prava svrha života svakoga pojedinca može se naći jedino s Kristom i u njemu samome (Ivan 14: 6, 15: 4- 5; Filipljanima 1: 21; Kološanima 1: 16- 17). Bez Isusa Krista nema prave zajednice vjernika i bez njegova prisutstva nema istinskog zajedništva.

Pčela medarica danas je sve manje slobodnoživućih u prirodi,

pretežno su sve „u službi čovjeka“ smještene u „kućama“ koje im je on pripravio, a nazivamo ih košnicama. Na jednom pčelinjaku može ih biti i po nekoliko stotina. Tu su pčele sigurne od naglih promjena vanjskih uvjeta te različitih neprijatelja i tu se, uz ljudsku skrb, mogu u potpunosti posvetiti sakupljanju nektara, peludi, biljnih smola, ukratko - proizvodnji. Zanimljivo i poučno - i pčele imaju siguran dom koji im je netko s ljubavlju pripremio da bi bile sigurne i u miru, a isti je za nas načinio Isus - išao nam je pripraviti nebeske stanove (Ivan 14: 1- 4). Ali mi smo već i sad sigurni ispod njegove moćne ruke (Psalam 91: 12) te tako možemo donositi mnogo ploda držeći se njega kao izvora našeg života (Ivan 15: 5)!

Želim se još samo osvrnuti na to da pčele nisu, niti mogu biti, rezultat pukog slučaja jer samo njihovo ustrojstvo i red ukazuju nam na bistar matematički Um koji stoji iza toga divnog stvorenja (Kološanima 1: 16- 17). Tako pčele izgrađuju saće, na i u kojem žive, od voska kojeg same izlučuju, ali da bi se uštedjelo na prostoru, materijalu i energiji to je saće građeno od pravilnih šesterokutnih stanica. Tu je svaka strana pojedine stanice saća ujedno i stranica one slijedeće, kako sa strane tako i otraga. Ta konstrukcija također pruža i izuzetnu čvrstoću tako da oko 9 dm² saća s obje strane može držati i do 4 kilograma meda! Same stanice saća uzdignute su pod kutom od 4 - 5° što sprječava da med iz njih iscuri. Spomenut ću i sporazumijevanje pčela. Ono se, naime, temelji na kutu to jest matematičkom odnosu između Sunca – košnice - paše. Stoga pčele kad dođu u košnicu, da obavijeste zajednicu o mjestu gdje se paša nalazi, one po saću plešu – doslovce - gdje oblik kruga ili osmice koji pčela pritom prelazi odaje drugima matematički model odnosno kartu mjesta paše. Fantastično!

Za kraj, ugledajmo se na poruke koje nam je Bog ostavio u svome stvorenju. Ne kaže se uzalud da je priroda druga knjiga kojom se Bog objavljuje! Budimo kao marljive pčelice pa za vrijeme našeg proljeća - našeg života ovdje na Zemlji pridonosimo svojim mogućnostima, talentima i darovima zajednici u kojoj se nalazimo. Ali znajmo i da se zima - smrt svakome svakim danom približava pa stoga pazimo da se za nju, kao i za prezimljenje tj. ulazak u novo proljeće - vječni život, pripremimo plodonosnim životom po jednoj glavi, jedinome našem pravom Kralju u kome možemo postići puninu, sklad i savršenstvo - Isusu Kristu (Kološanima 1: 18- 20)! Svi smo pozvani njegovom nepromijenjenom porukom zapisanom prije gotovo 2 000 godina kao evanđelje - Radosna vijest u Svetome pismu - Bibliji! Neka nam je Njegova Riječ slatka poput meda na usnama (Psalam 119: 103)!

Još ću navesti podatak da su pčele u raznim legendama nazvane „malim božjim pomoćnicama“ koje svojim zujanjem zapravo pjevaju nebeske ode Bogu i time ga obožavaju iz dana u dan (Psalam 19: 2- 5; 148: 1, 10, 13- 14)!

Saša Zavrtnik

Jadranska *DUHOVNA* razglednica

Kristova crkva – Živa nada, već više od dvadeset godina živi i djeluje u Splitu. Od 2007. godine nalazi se u zajedništvu Kristovih crkava u Republici Hrvatskoj. Vjerski običaji i teološka uvjerenja crpi iz kruga tradicije koja ima svoje korijene u naučavanjima engleskog reformatora Johna Wesleya, odnosno engleskog metodizma. Ipak, glavni temelj nauka ove kršćanske zajednice je Bibilija - objavljena Božja riječ. Zajednicu je počeo misijski bračni par, Kent i Cheri Pickslay.

Bogoslužje

Nedjeljom u 10 sati, u našem crkvenom prostoru okupi se pedesetak ljudi, uključujući i djecu, koji slave Boga pjesmom, radosnim zahvaljivanjem, slušanjem Božje riječi i druženjem. Slavljenja Boga i druženja nastavljaju se tijekom tjedna u splitskim kućnim grupama.

Osobite vrijednosti koje brižno njegujemo u duhovnoj obitelji crkvene zajednice Živa nada su zajedništvo s Bogom i jedni s drugima. Samo kroz naš novi život s Kristom i međusobnim zajedništvom, možemo biti korisni Splitu i Dalmaciji. Učeništvo je temeljna datost života crkve.

Kristov poziv: „Slijedi me!" dosljedno i doslovno živimo i uvijek smo spremni dati odgovor svakome tko pita koji je naš razlog za živu nadu u Kristu.

Aktivnosti

Nastojimo biti i ostati živa i dinamična crkva pomažući svojim članovima na Kristovu putu, kao i svima koji trebaju bilo kakvu pomoć. U ovom posljednjem služe savjetodavni tečajevi iz raznih područja, osobito bračnih i obiteljskih.

Tu su također i tečajevi engleskog jezika s izvornim govornicima, dramske predstave za djecu i odrasle, multimedijalne radionice biblijske tematike, gostovanja propovjednika iz cijeloga svijeta, dječji vjeronauk, različite sportske aktivnosti i ostali oblici druženja.

Zdenko Jovišić

KRISTOVA CRKVA "ŽIVA NADA" - SPLIT

Tršćanska 48, 21000 Split; tel/fax: 021/643-494; mob: 095/904-7381

e-mail: zivanada@gmail.com

ČINTA 2012.

U organizaciji Kristovih crkava iz Varaždina i Zagreba, sredinom kolovoza održan je kršćanski kamp, 43. po redu. Ovo je jedno od najstarijih evangelizacijskih okupljanja kršćana u ovom dijelu Europe. Susret, pod geslom "Dođite i slijedite me!" održan je u uvali Činta, na otoku Ugljanu. Brat Tom Sibley, starješina crkve u Kušlanovoj ulici, održao je sedam poticajnih i nadahnutih predavanja (www.krscanski-radio.hr). Među devedesetak sudionika bilo je i braće i sestara iz Austrije, Njemačke, Slovenije i SAD. Prekrasno vrijeme, uz obalu Jadrana, pomoglo je učvršćivanju zajedništva i duhovnom rastu.

Crkva *NADE I ODUŠEVLJENJA*

Nedjeljno bogoslužje

Crkva Isusa Krista u Murskom Središću okuplja one koji smisao i nadahnuće nalaze u osobi i djelu Isusa Krista. Ona svoj duhovni autoritet nalazi u Bibliji kao izvornoj Božjoj poruci i teži da bude vjerna uzoru prvih kršćana. Iako crkva nema dugu tradiciju i nije mnogobrojna, njen je doprinos duhovnim i društvenim vrijednostima života u gradu značajan i ogledao se u mnogim područjima.

Početak

Crkva Isusa Krista započela je svoje djelovanje pomažući siromašne i prognane za vrijeme Domovinskog rata. Grad nam je ustupio korištenje prostorija gradske knjižnice za humanitarnu podjelu i za molitvene susrete, proučavanje Biblije i održavanje bogoštovnih sastanaka. Iz tog nas vremena veže jedna anegdota koju i danas rado prepričavamo.

Ako imadnete ljubavi jedan prema drugome, po tom će svi upoznati da ste moji učenici

Naime, kad smo jednoj siromašnoj bakici donijeli paket pomoći, ona nam je odgovorila da je prestara da se upiše u drugu vjeru, i ako bismo joj mogli dati barem pola paketa. Naravno, dali smo joj cijeli i objasnili da ne mora promijeniti svoju vjeru, zbog paketa.

A za sve nas koji smo, ne promijenili, nego dobili vjeru, Evanđelje je bilo ono što smo cijelog života tražili. I kad smo našli taj biser, vjerovali smo da će svi - ili barem većina prijatelja i sugrađana - prepoznati ljubav Kristovu kao smisao života. U toj smo se zanesenosti 1997. godine odva-

Krštenje

Kreativna radionica

žili preseliti u novi prostor, koji smo četiri godine unajmljivali u malom poslovnom centru. I bilo je mnogo onih koji su se odazvali na naše programe i pohvalno se izražavali o Bogu. No, nažalost, što zbog pritiska okoline, što zbog osobne neodlučnosti ili nekog drugog razloga, nije bilo tako mnogo onih koji su se trajno pridružili zajednici.

Ustrajnost

Ali, crkva se nije dala pokolebati; nada i oduševljenje ostali su naše trajno opredjeljenje. A to se pojačali kad nam je Bog čudesno omogućio da, gotovo bez novčanih sredstava, kupimo nedovršenu kuću, nadajući se da je možemo, malo po malo, prostoriju po prostoriju, urediti za Dom molitve. Krenuvši u građevinske zahvate, čak tri od četiri zida kuće su se urušili, ostavivši nas u nedoumici što činiti i kako ostvariti željenu viziju. Gospodin nam je bio milostiv i u sljedeće dvije godine uspjeli smo dovršiti zgradu koja nam je postala duhovni dom i središte zajedničkog života.

2007. godine crkvi se trajno pridružila obitelj Dick iz Sjedinjenih država, te je od tada brat Todd naš stalni pastor. S obzirom da su njegova djeca bila prvi mali Amerikanci u mjesnoj školi, crkva je trajno poprimila međunarodni karakter. Gospodin nam je i tako pokazao da njegovo Kraljevstvo nadilazi kulture i narode i da je puno veće od jednog malog gradića, kakav je Mursko Središće.

Zajedništvo

Osobito smo radosni i ponosni da je Bog u našu zajednicu doveo braću i sestre iz Slovenije. Iako su odnosi između dviju zemalja imali svoje uspone i padove, i nikad nisu bili previše idilični, naše zajedništvo u Kristu stalno je svjedočilo da Kristova ljubav nadilazi ljudske podjele.

Silno smo ponosni i sretni te i time smatramo poruku Evanđelja jednako istinitom i aktualnom za današnjeg čovjeka kao što je ona bila neposredno nakon Isusovog uskrsnuća. U svojim lijepo uređenim prostorijama, u ulici Kralja Zvonimira 22, nastavljamo svjedočiti i pozivati mnoge na život vječnih vrijednosti.

Vlado Hoblaj

CRKVA ISUSA KRISTA - MURSKO SREDIŠĆE

Kralja Zvonimira 22, 40315 Mursko Središće; Mob: 092/21-74-304

e-mail: vlado.hoblaj@gmail.com

Branitelji svih denominacija, *UJEDINITE SE!*

Poziv hrvatskim braniteljima, članovima raznih kršćanskih konfesija, da se "ujedine" te nađu način za zajedničko djelovanje, jer u ratu nije bilo podjela

Možda je naslov pomalo i provokativan, ali za to postoji razlog. U ratu nije bilo podjela koje nam se danas nameću: ja sam «Purger», ja sam Dalmatinac, ja sam ... Bilo je jedinstvo hrvatskoga obrambenog korpusa. S vjerničke strane također postoje podjele: ja sam katolik, ja sam evanđeoski kršćanin, ja sam karizmat ... No, treba li tako biti? Isus Krist je jedan i on je spona koja povezuje sve kršćane. Tko onda daje pravo Isusovim učenicima da prave razlike među sobom?

Misija Udruge branitelja "Zajedno u ratu, zajedno u Kristu" jest okupiti i udružiti sve kršćanske vjernike, a koji su istovremeno i sudionici domovinskog rata.

Eventualno sumnjičavog čitatelja ovdje moramo razuvjeriti. Istina je da je prošlo sedamnaest godina od završetka rata, no istina je i da su rane, unatoč proteklom vremenu, još uvijek bolne. Njihovoj boli doprinosi i stanje u društvu. Domovina - za koju su se branitelji borili - nije onakva o kakvoj su sanjali. Dok su jedni ratovali, drugi su trgovali. Unatoč zakonu i pravima, branitelji ne osjećaju ponos, niti dobijaju zasluženu čast. Naprotiv, svakim danom broj branitelja se «povećava», a rat - sustavno kriminalizira. Sve to čini da se branitelj pobjednik toliko godina nakon rata, osjeća kao branitelj gubitnik. To i takvo stanje jasno ukazuje na potrebu za udrugom branitelja koja će im pomagati da, unatoč životnim činjenicama, nađu unutarnji mir, a time i da žive dostojanstveno ili još bolje – da žive životom vrijednim življenja.

Ovaj cilj izdvaja udrugu branitelja "Zajedno u ratu, zajedno u Kristu" od svih ostalih udruga. Istina je da se i druge udruge bave raznim pravima branitelja, ali nijedna se ne bavi čovjekovom duhovnošću. Razni centri za psihološku pomoć imaju svoje mjesto i ulogu, ali oni ne mogu zacijeliti - dušu branitelja.

Iz statute Udruge:
Članak 7.
Djelatnosti udruge su:

- *okupljanje hrvatskih branitelja, sudionika Domovinskog rata,*
- *organiziranje seminara i educiranje članova Udruge, te svih sudionika Domovinskog rata,*
- *zaštita statusa i promicanje interesa članova Udruge te svih sudionika Domovinskog rata,*
- *poticanje organiziranja slobodnog vremena i rekreacijskih aktivnosti članova Udruge, te svih sudionika Domovinskog rata,*
- *suradnja s odgovarajućim županijskim i državnim tijelima i ustanovama radi zadovoljavanja potreba, interesa i zaštite hrvatskih branitelja,*
- *jačanje suradnje sa srodnim organizacijama u Hrvatskoj i izvan nje,*
- *suradnja i povezivanje s međunarodnim organizacijama veterana i ustanova drugih država te ustanovama i zakladama drugih zemalja,*
- *izdavanje knjiga i časopisa, iz područja svoje djelatnosti,*
- *čuvanje uspomene na Domovinski rat i herojska djela hrvatskih branitelja.*

Članak 9.
Članom Udruge može postati svaka fizička osoba i pravna osoba.
Članstvo može biti temeljno, podupiruće i počasno.
Temeljnii član mora zadovoljiti dva uvjeta: da je hrvatski branitelj te da je praktični vjernik koji aktivno služi u lokalnoj crkvenoj zajednici.
Podupirući član je fizička osoba koja zadovoljava jedan od uvjeta za temeljno članstvo te pravna osoba.
Počasnog člana bira Skupština.

To ne može ni ova udruga. Jedini iscjelitelj duša jest Bog. Stoga ova udruga želi pomoći braniteljima da nađu put do Boga. Možda će netko zapitati: "Pa, zar Crkva nije mjesto gdje čovjek može naći Boga?" Crkva je sačinjena od raznih ljudi i ne mogu svi svima pomoći. Važno je da branitelji unutar Crkve nađu one koji ih mogu najbolje razumjeti, a to su nanovo rođeni bivši traumatozirani branitelji. To su oni koji su osobno tražili i našli Boga. Dakle, članovi ove udruge imaju dva temeljna iskustva koja su im oblikovala živote: ratno iskustvo i vjerničko iskustvo. Takvih je primjera bilo i ranije u povijesti Crkve. Najpoznatiji je sv. Ignacije Loyola, osnivač Družbe Isusove.

Svakako želimo naglasiti kako je rat iza nas, a ne da je rat sastavni dio naših života. Ostavili smo oružje kojim smo branili našu domovinu i posegnuli za „oružjem" Kristova mira. Sada nas zanima samo mir - mir s Bogom i mir među ljudima.

Dražen Hrženjak

Prigodom obilježavanja Dana hrvatskih branitelja, Dražen Hrženjak, predsjednik Udruge, uručio je Mariji Šamšalović, koju mnogi poznaju kao baku Mariju, povelju o počasnom članstvu. Odlukom Skupštine udruge, baka Marija je postala prvim počasnim članom. Ova draga osoba, prognanica iz Bosanske Posavine, još uvijek

nosi u svome tijelu nekoliko krhotina eksplozivne naprave, jer bi operativni zahvat mogao biti opasan. Baka Marija, unatoč patnji i bolima kroz koje je prošla, nema mržnju ni gorčinu u svom srcu. Skrušeno i predano već godinama služi bližnjima u potrebi. Želimo baki Mariji puno sreće i Božjih blagoslova.

Zato idite i učinite sve narode učenicima mojim! Krstite ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga! Učite ih da vrše sve što sam vam zapovjedio!

CRKVA revnosti i žara

Kristova crkva u Varaždinu svoje početke nalazi u vrijeme Domovinskog rata, kao misijska postaja Kristove crkve u Zagrebu. U to je vrijeme crkva u Zagrebu bila aktivno uključena u humanitarne službu pod nazivom „Mir na zemlji“. Pomagalo se diljem Hrvatske, mnogim žrtvama rata. U Varaždinu se pomagalo prognanicima, izbjeglicama i mnogim Varaždincima koji su bili u potrebi. Rat je ostavljao duboke rane. Varaždinci su trebali i konkretnu duhovnu pomoć. Ovom misijskom pozivu odazvali su se Mladen i Renata Dominić. Najprije su se sastajali po kućama, a 1998. unajmili su mali podrumski prostor u Aninoj ulici. Tu su mnogi nalazili utjehu i ohrabrenje u Gospodinu. Ubrzo je taj prostor postao pretijesan, pa se crkva preselila u Jurkovićevu ulicu.

Nedjeljno bogoslužje

Paralelno s radom u Varaždinu, crkva je aktivno radila s Romima u varaždinskoj i međimurskoj županiji. Mnogi Romi su čuli Evanđelje, Radosnu vijest o oproštenju i otkupljenju koje je donio Isus. Nekoliko romskih obitelji svoje je živote predalo Gospodinu i oni danas žive po Božjim zapovjedima i uživaju veliki ugled u svojim naseljima i u našem društvu.

Polaznici Alfa tečaja na Ravnoj gori

Varaždinska crkva je čeznula za vlastitim prostorom. Nakon mnogih molitava, uz Božju providnost, 2008. godine došla je do vlastitog prostora u ulici Šemovečkih žrtava 53. Zahvalni Gospodinu, u velikom oduševljenju, krenuli su u obnovu trošne kuće koju su za godinu dana marljivog rada i puno odricanja uredili u prekrasan dom molitve.

POSLANJE VARAŽDINSKE CRKVE

Danas je crkva u Varaždinu puna žara i želi ispuniti Kristovo poslanje do kraja, a to je navijestiti Radosnu vijest o spasenju i oproštenju u Kristu Isusu svakom čovjeku, u ovom dijelu Hrvatske. Crkva živi kao istinska duhovna obitelj. Molitveni sastanci, proučavanja Biblije u tjednu i nedjeljna bogoslužja, samo su dio života ove duhovne obitelji. Postojani su u apostolskoj nauci, zajedničkom životu, euharistiji (Gospodnjoj večeri) i molitvama.

Prepoznaju potrebe jedni drugih, pomažu se međusobno, opominju i izgrađuju jedni druge kad netko zastrani s Božjega puta. Posebnu pozornost polažu na djecu i mlade te ih odgajaju u kršćanskom duhu. Djeca i mladi rado dolaze u crkvu, vole vjeronauk i kampove za djecu i mlade.

Mladi žele da i njihovi prijatelji, u školi i vrtićima žive po Božjoj riječi, da djeca ne psuju, da nema nasilja, da poštuju roditelje i

Učitelji i polaznici tečaja engleskog jezika

Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe

Tečaj bejzbola u Brezju kraj Čakovca

starije, da prihvate raznolikost hrvatskoga društva, te da nikoga ne mrze. Sve to je moguće ako uspostave osobni odnos s Bogom i žive po Božjoj riječi.

CRKVA I DRUŠTVO

Danas je crkva uključena u pomoć društvenoj zajednici na raznim razinama. Usko surađuje s mnogim udrugama i ustanovama: Centar za socijalnu skrb grada Varaždina, Udruga gluhih i nagluhih Varaždina i Varaždinske županije, Udruga slijepih Varaždinske županije, Ludbreško sunce - udruga za osobe s invaliditetom, Udruga Zipka – koja okuplja udomitelje i djecu u skrbništvu, Udruga Pogled koja okuplja roditelje i djecu s autizmom, Udruga Bedem ljubavi koja se brine za najsiromašnije, Udruga žena Breza iz međimurskog Brezja, itd.

Crkva je također aktivno uključena u integraciju Roma u lokalnu zajednicu gdje ih potiče na zaposlenje i odgovoran društveni život, u čemu kao crkva ima dobre uspjehe.

MOJIM RODITELJIMA

Hvala Vam na svemu....

...dok sam bila još mala, nemoćna, bezgrešna i dok sam trebala vašu pomoć, brigu i skrb - bili ste tu!

HVALA VAM NA TOME!

...dok sam porasla, ojačala, prohodala i progovorila - bili ste tu da me učite što je dobro, a što zlo; za što treba živjeti, a što treba ostaviti.

HVALA VAM NA TOME!

...učili ste me prva slova, vodili u školu, kupovali odjeću i igračke, liječili kad sam bila bolesna, bdjeli nada mnom.

HVALA VAM NA TOME!

...život je tekao, kao nabujala rijeka, godine su prolazile i tako je došlo vrijeme da i ja krenem svojim tijekom, da savijem svoje gnijezdo, negdje daleko od vas.

Mnoge noći, u mislima, bila sam s vama, tamo gdje smo bili sretni, gdje je bilo i ostalo moje prekratko djetinjstvo.

...naučili ste me mnogočemu, namjerno ili slučajno, riječima ili djelima, vaši su mi životi bili primjer i smjernica, kako moram koračati kroz život, ali i kako je lako spotaknuti se i pasti....a dizanje je uvijek bolno i dugotrajno.

HVALA VAM NA TOME!

Bilo je i nevolja i nsporazuma. Često su tekle suze, dani sporo prolazili, a noćni sat sporo otkucavao minute, ali je ponovo sunce zasjalo nad našim životima...

Sad kad imam svoju djecu, sad kad ja služim kao primjer, svjesno ili nehotično, vidim da vam nije bilo lako, da je samo dragi Bog mogao sve izvesti na dobro.

Biti roditelj - velika je stvar, velika odgovornost i dužnost, velika je to služba i žrtva, a školu za roditelja, od nas nitko nije pohađao, postali smo to iz ljubavi...

Dajemo sebe svojoj djeci – bezuvjetno. Tu školu smo pohađali u srcu, a u ljubavi nema granica. Samo Bog, vjera i iskrenost...

...to ste mi pokazali, tome ste me učili i poslali u život s vjerom da vas neću razočarati...

HVALA VAM NA TOME!

...a sada, stojim pred vama, kao velika i odrasla, ali još uvijek vaša "djevojčica" i pružam vam ruku, dižem vas da ne posrnete, kao nekad vi mene!

...stojim pred vama i sretna sam što imam baš vas za roditelje, što baš vama mogu zahvaliti na svemu dobrom što je u meni: ljubav, iskrenost, poniznost i vjeru...

Što drugo mogu za vas učiniti, da vam vratim bar malo onoga što ste vi učinili za mene, nego pokazati vam put, put Božji, kojim ja hodam, ljubav i toplinu koja je u mom srcu, sreću, mir i blagostanje koje mi je dao Isus Krist; pokazati vam gdje je vjera i spasenje, pokazati vam kako je malo potrebno za sreću...

Dopustite mi, molim vas, da ovaj put ja vas povedem i s ponosom predstavim svom nebeskom Ocu.

Dopustite da u molitvi svom duhovnom Ocu mogu reći: Oče, ovo su moji roditelji, a ti si Stvoritelj naš, ti nas ljubiš, a mi ćemo tebe hvaliti i slaviti za sva vremena!

Dopustite da zajedno krenemo istim putem, putem ljubavi i mira, dopustite da ostanemo zauvijek zajedno s Kristom, dopustite da vam Isus Krist uđe u srca, da osjetite što ja osjećam, kako u mom srcu u počiva moj dragi Isus, kakav mir i sklad, sreću i radost sada imam ja, vjerujte, zahvaljivat ćete Bogu, što sam došla na svijet, znat ćete razlog moga postojanja, neće više biti neodgovorenih pitanja - sve će postati kristalno jasno.

Molim vas, dopustite mi da vas upoznam sa svojim nebeskim Ocem, jer on je mene dao vama na blagoslov. On je mene poslao da ispunim njegovu zadaću kod vas…

da vas upoznam s njim...

Dopustite mi, molim vas... samo još to!

...da još jednom mogu reći....

HVALA VAM NA SVEMU!

Snježana Bočkaj

još se bolje upoznajemo i tako se još više zbližujemo. Nekad sviramo, nekad pjevamo, a ponekad pogledamo neku prezentaciju iz života crkve. Česti su nam gosti iz drugih crkava što još više pospješuje suradnju među crkvama.

TEČAJ ENGLESKOG

Crkva organizira besplatni konverzacijski tečaj engleskog jezika s izvornim učiteljima iz Amerike.

Učitelji ovih tečajeva raznih su zanimanja i zvanja: profesori, studenti, vrtlari, tesari, domaćice, misijski radnici i umorovljenici. Svi oni, poučavajući engleski jezik, koriste Bibliju i tako polaznicima pomažu da još bolje upoznaju Božju volju.

Oni, zauzvrat, upoznaju našu kulturu i povijest i sve ono lijepo što Hrvatska ima. Tečaj je do sada završilo nekoliko stotina polaznika. Iskustva su predivna! Na proljeće počinjemo novi tečaj.

DRUŽENJA

Jedno od obilježja rane Crkve bio je zajednički život. Jednom mjesečno naša crkva organizira zajednički nedjeljni ručak, kada obilježavamo i rođendane naših članova i prijatelja. Nakon bogoslužja blagujemo hranu koju smo sami pripremili i donijeli iz svojih domova, kako bismo blagoslovili jedni druge. Na tim druženjima

Oni su bili postojani u apostolskoj nauci, zajedničkom životu, lomljenju kruha i u molitvama

EVANGELIZACIJE

Isus je zapovijedio svojim učenicima da idu i navijeste Evanđelje, radosnu vijest o spasenju, svakom čovjeku. Jednom mjesečno organiziramo poseban program za prijatelje naše zajednice gdje uz duhovnu poruku imamo i koncert. Brat Jura Lazar je glavni nositelj koncerata, a ponekad imamo i goste kao što je to bio nedavni posjet brata Dona Axsoma. →

Vapaj Gospodinu

Molitvu sam zapisala prije krštenja; izgovarala sam je u sebi, u noćima u kojima nisam mogla spavati zbog svoje bolesti. Bio je to vapaj Bogu da zahvati u moje nutarnje biće, budući da je moj život postao jednoličan i više nisam vidjela smisla. Nakon tih molitava, poslije mjesec dana cijela je moja obitelj (osim maloljetnog sina) predala svoj život Kristu. Zahvaljujem Bogu na tome.

Isuse Kriste, jedini moj Bože, sine Oca Boga moga svevišnjega, molim te ponizno, svim svojim srcem, svom svojom dušom grešnom, da poslušaš ovu molitvu, moj vapaj tebi! Podari mojoj duši živu nadu i snagu da izdrži. Izlij na me, Gospodine, svoju ljubav presvetu, koju daješ onima koji te ljube – ljubav, kojom tebe ljubi tvoj Otac, naš predobri Gospodin Bog!

Molim te, Isuse Kriste, budi milostiv prema meni grešnici, i učini bliskim moje zajedništvo s tobom jer sam samo travka, koja treba svjetlost. O, Gospodine, tvoja sam travka, koja raste u prašini, žedna poput suhe zemlje Riječi istine koja natapa srce!

Tamo gdje prolaziš, staza je svjetlosti, ljubavi i mira. Tu u svoj svojoj čistoći obasjavaš srca onih koji čeznu poći tvojim putem! Molim te, Gospodine moj, otvori moje srce, daj mi zrno ljubavi koje bezuvjetno prosipaš po svojim putovima, da i ja kročim tvojom stazom, koju za sad, samo promatram iz prikrajka, onako ukorijenjena u prašini. Evo me pokraj staze, tvoje staze mira i vječnosti, Gospodine!

Gospodine moj, presveti Isuse, budi mi milostiv, pun ljubavi, onakav kakav i jesi! Znam, nisam dostojna, grešna sam, ali te molim....OPROSTI MI... kao što sam i ja oprostila svim svojim neprijateljima. I onima, koji me kleveću ili upiru prstom u mene, koji me ne prihvaćaju ovakvom kakva jesam, kakvom si me ti stvorio. Oprosti im, mili moj Bože, jer oni nisu svjesni svoje slabosti i grijeha; čine to u neznanju.

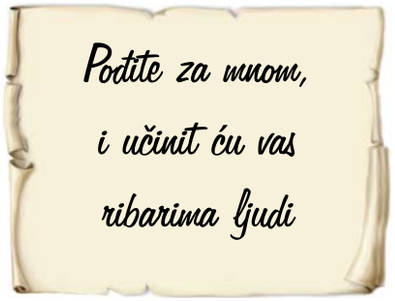
Presveti moj Isuse Kriste, moja je jedina molba, da na tren pokloniš svoj pogled meni – tvojoj travki. Znat ću da si to ti, Presveti! Odmah ću ojačati, oživjeti, narasti, isrgnut ću korijenje koji me vežu uz prašinu i blato, krenut ću za tobom i tvojim vjernima. Istrgni me od sveg zla koje me drži prikovanu, za ovo ljudsko, grešno, ovozemaljsko.

Budi mi jutro osunčano, dan radostan, večer bezbrižna i noć spokojna. Budi mi snaga, vjera i ljubav da s tvojim imenom na usnama liježem i s osmijehom se budim, znajući da ću s tobom provesti još jedan dan na ovom svijetu, i biti bliže za jedan dan susretu s tobom lice u lice. AMEN!

Snježana Bočkaj

MOLITVENI SASTANCI

Molitveni sastanci su važan dio naše duhovne obitelji. Redoviti sastanci su u Varaždinu, u Cargovcu kod obitelji Trojko, a ponekad kod obitelji Bočkaj u Donjem Vidovcu. Molimo za bolesne, ispovijedaju se grijesi i moli za duše koje su izgubljene.

KRŠĆANSKI RADIO

U Varaždinskoj županiji možete slušati kršćanske emisije Radosna vijest na radijskoj postaji Čakovec - nedjeljom u 8:30 i radijskoj postaji Varaždin - nedjeljom u 17:30.

Mladen Dominić

KRISTOVA CRKVA - VARAŽDIN; BOGOSLUŽJE NEDJELJOM U 10 SATI

Šemovečkih žrtava 53, 42000 Varaždin; tel: 042/311-202

e-mail: kristova-crkva@vz.t-com.hr; web: www.kristova-crkva.hr

NAGRADNI BIBLIJSKI KVIZ

1. U kojem je gradu rođen Isus?
a) Nazaret ☐
b) Betlehem ☐
c) Jeruzalem ☐

2. Čiji je građanin bio Pavao?
a) grčki ☐
b) palestinski ☐
c) rimski ☐

3. Koju je Petrovu rođakinju Isus izliječio?
a) majku ☐
b) punicu ☐
c) sestru ☐

4. Isus je u Bibliji predstavljen kao Alfa i:
a) Beta ☐
b) Jota ☐
c) Omega ☐

5. David je kao pastir ubio sljedeće životinje:
a) lava i slona ☐
b) medvjeda i tigra ☐
c) lava i medvjeda ☐

6. Kako se zvao veliki svećenik u vrijeme Isusovog razapinjanja?
a) Kaifa ☐
b) Ana ☐
c) Nikodem ☐

7. Tko je Samsonu odrezao kosu?
a) Batšeba ☐
b) Rebeka ☐
c) Dalila ☐

8. Noini su se sinovi zvali:
a) Kuš, Put i Kanan ☐
b) Šem, Ham i Jafet ☐
c) Lamet, Jerah i Joktan ☐

9. Emanuel na hebrejskom znači:
a) Bog je s nama ☐
b) Bog je s njima ☐
c) Bog je za njih ☐

10. Najstarija knjiga Starog zavjeta je:
a) Postanak ☐
b) Psalmi ☐
c) Job ☐

11. Petar je dobio ključeve:
a) kraljevstva na nebu ☐
b) kraljevstva na zemlji ☐
c) podzemnog kraljevstva ☐

12. Juda je Isusa izdao:
a) dodirom ☐
b) poljupcem ☐
c) pogledom ☐

13. Biblijski su tekstovi izvorno pisani na sljedeća tri jezika:
a) grčki, latinski i hebrejski ☐
b) hebrejski, aramejski i latinski ☐
c) hebrejski, aramejski i grčki ☐

14. Najstarija osoba koju nalazimo u Bibliji je:
a) Abraham ☐
b) Metuzalem ☐
c) Noa ☐

15. Koga je Isus vidio ispod smokve?
a) Filipa ☐
b) Andriju ☐
c) Natanaela ☐

16. Za koju dvojicu starozavjetnih likova saznajemo da nisu umrli?
a) Henok i Ilija ☐
b) Noa i Jeremija ☐
c) Hagaj i Izaija ☐

17. Pavlovo je izvorno ime bilo:
a) Samuel ☐
b) Sion ☐
c) Saul ☐

18. Koliko je Mojsije imao godina kada je poveo Izraelce iz Egipta?
a) 40 ☐
b) 60 ☐
c) 80 ☐

19. Na koji je otok protjeran apostol Ivan?
a) Patmus ☐
b) Rodos ☐
c) Kios ☐

20. Abraham je dobio sina kad je imao:
a) 69 godina ☐
b) 99 godina ☐
c) 39 godina ☐

21. Pred kime se Isus preobrazio?
a) Petrom, Jakovom i Ivanom ☐
b) Ivanom, Petrom i Tomom ☐
c) Jakovom, Petrom i Tomom ☐

22. Knjiga psalama se sastoji od njih 150. Tko je napisao većinu?
a) Šaul ☐
b) Salomon ☐
c) David ☐

23. Na Pedesetnicu crkvi se pridružilo oko:
a) 1000 duša ☐
b) 3000 duša ☐
c) 5000 duša ☐

24. Kojeg je starozavjetnog proroka progutala riba?
a) Joela ☐
b) Jonu ☐
c) Jeremiju ☐

25. Što je Ivan Krstitelj bio Isusu?
a) prijatelj ☐
b) kolega ☐
c) rođak ☐

Najbrži čitatelj koji točno odgovori na ponuđena pitanja, te odgovore pošalje na adresu uredništva, dobit će, potpuno besplatno, Novi zavjet - suvremenog prijevoda i četiri knjige kršćanskog sadržaja. Ostalih 11 najbržih dobit će, također besplatno, primjerak Novog zavjeta - suvremeni prijevod.

Kršćanski *RADIO*

KRŠĆANSKI RADIO je naziv za radijske poruke biblijskog sadržaja, u produkciji Kristove crkve - Kušlanova, Zagreb („Radosna vijest“) i Kristove crkve – Amruševa, Zagreb, ispostava Vukovar („Dolina blagoslova“). Emisije „Radosna vijest“ su u trajanju od 10 i 15 minuta, dok su emisije „Dolina blagoslova“ u trajanju od 3 minute i 15 minuta. Kršćanski radio (tada pod nazivom „Radosna vijest“) nastao je 70-ih godina prošlog stoljeća naporima Mladena Jovanovića, kada su se emisije emitirale putem odašiljača u Luksemburgu i Portugalu. Nakon devedesetih, kada su se za to otvorile mogućnosti, Mladen Jovanović počinje emitirati ove emisije putem lokalnih radijskih postaja u Hrvatskoj. Kasnije mu se pridružuju i drugi suradnici te Kršćanski radio napreduje kako u tehničkom pogledu, tako i u produkciji novih emisija.

Vlado Pšenko

PISMA SLUŠATELJA KRŠĆANSKOG RADIJA (Radosna vijest i Dolina blagoslova)

„Primila sam vaš dar: knjižicu i CD. Od srca vam želim zahvaliti, jer to je poseban dar, u kojem odiše blagoslov Duha Svetoga. Slušajući vašu emisiju, Božja ljubav se očituje iz trena u tren sve jače.“ ***(Biserka)***

„Vaše emisije mi puno znače. One su mi pomogle da prebrodim neke od teških trenutaka neizvjesnosti u životu i da pronađem mir u sebi. Na neki način su me zbližile s Bogom, od kojeg sam se zbog životnih razočaranja sve više udaljavala. Ponekad mi se činio prestrog i dalek; slušajući vaše emisije, on mi je postao bliži a Biblija puno toplijom i pristupačnijom knjigom. Vaše emisije su mi odmor za dušu, moja oaza mira. Učinili ste da moja obitelj svaki dan započne s Bogom – i u zajedništvu. Pokazali ste mi da svijet može biti puno ljepši uz Boga. Blagoslovio vas dragi Bog, prekrasni ljudi! Pomažete drugima da spoznaju pravu narav Boga, samo nastavite tako! Sve najbolje vam želim u vašem radu! Jedna studentica koja vas rado sluša. Vi ste anđeli mnogima od nas!“ ***(Magdalena)***

Dolina blagoslova
(Utorkom u 18:40 na Hrvatskom radiju Vukovar)

„Vukovarske novine” povremeno objavljuju kratki sadržaj radijske emisije “Dolina blagoslova”

„Puno vam se zahvaljujem za biblijski mozaik i CD, koji sam slušala i to kroz suze. Jako lijepo i vrijedno. Želim da što više vjernika čuje, vidi i pročita isto to što i ja.“ ***(Ružica)***

POPIS RADIO POSTAJA S FREKVENCIJAMA I VREMENIMA EMITIRANJA KRŠĆANSKI RADIO

RADOSNA VIJEST (10 min. i 15min.) - AUTOR: Mladen Jovanović, Zagreb

http://www.krscanski-radio.hr; mladen.jovanovic@zg.htnet.hr

RADIO VARAŽDIN - MHz 107.1 - nedjeljom u 17.30

RADIO ČAKOVEC - MHz 98.0 - nedjeljom u 8.30

RADIO SAMOBOR - MHz 93.0 - nedjeljom u 9.00 i 22.00

RVG - MHz 94.9 - subotom u 6.45

HRV. RADIO “BLJESAK” OKUČANI - MHz 105.5 - srijedom u 6.30 i 20.30

RADIO “TIRANA” - KHz 1395 - subotom u 21.30

INTERNET RADIO “VAL EVANĐELJA” - link: http://www.twr-hrvatska.org/radio.html

INTERNET RADIO “RADIO SVJETIONIK” - link: http://radio-svetionik.blogspot.com

DOLINA BLAGOSLOVA (3 min. i 15 min.) - Autor: Vlado Pšenko, Vukovar

http://www.am-video.org; vpsenko@gmail.com

HRV. RADIO VUKOVAR - MHz 95.4 utorkom u 19.00

RADIO MARTIN - MHz 90.3 i 101.8 pon.-petak 6.25

RADIO ĐAKOVO - MHz 100.2 pon.-petak 6.40

RADIO ŽUPANJA - MHz 97.5 pon.-petak 6.30

GRADSKI RADIO OSIJEK - MHz 99.1 pon.-petak 6:30

RADIO BBR - MHz 100.1 pon.-petak 6:30

RADIO SAMOBOR - MHz 93.0 pon.-petak 6:30, subota 7.15

INTERNET RADIO “RADIO SVJETIONIK” - link: http://radio-svetionik.blogspot.com

UREDNIK: Vlado Pšenko

GLAVNI UREDNIK: Mladen Jovanović

TEHNIČKI UREDNIK: Dario Dević

WEB Radosna vijest: Drago Rožić

WEB Dolina blagoslova: Ivan Kovačević

SURADNICI: Snježana Ilić - Zagreb; Mladen Dominić - Varaždin; Nenad Jambrović - Samobor, Renata Pšenko - Vukovar

„Svako jutro slušam vašu emisiju. One su za mene pravi Božji dar. Kao što mnogi ljudi ujutro ne mogu početi dan bez kave, tako je za mene vaša emsija. Sa zadovoljstvom mogu reći da sam ovisna o njoj. Dobijem neku unutarnju snagu i sve dužnosti uspijem napraviti vrlo kvalitetno – bez stresa.“ ***(Zlata)***

“Moja teško bolesna majka, koja boluje od raka dojke i pluća, sada trenutno ide na kemoterapije i jako loše ih podnosi. Ali kaže da

*joj vaša emisija „Dolina blagoslova" daje snagu za svaki početak novog dana. Molila bih vas da joj pošaljete CD s vašim emisijama i knjižice - da joj tako olakšate bolesničke dane ." **(Anica)***

*„Nije slučajno da vam pišem, nego već duže vrijeme slušam vašu emisiju na radiju Varaždin - nedjeljom u 17.30. Izuzetno mi se sviđa i rado slušam. Obraćam vam se u vezi literature, koju bih rado primio a nadasve Sveto pismo. Mnogo pozdrava i napretka u širenju tako zanimljive emisije." **(Stjepan)***

Josip i Hermina Udvardi

PREDSTAVLJAMO NAŠE SLUŠATELJE

Josip i Hermina UDVARDI

Josip i Hermina žive u Cerni, mjestu na pola puta između Županje i Vinkovaca. Hermina je rođena u Vrdniku, u Srbiji, a svoga je supruga Josipa upoznala u Vukovaru. Vrlo su dragi bračni par, samozatajni i tihi ljudi. Za uspješne rezultate u poljoprivredi dobili su mnogobrojna priznanja i nagrade. Josip je i pastor jedne od kršćanskih zajednica u Cerni. Na svom imanju, nedaleko od Cerne, svake godine u svibnju, organizira posebno bogoslužje. Ovom radosnom skupu prisustvuju vjernici iz cijele Slavonije i na otvorenom slave Gospodina pjesmom, molitvom i riječju Božjom.

Renata i ja smo tek nedavno čuli za ovo svibanjsko kršćansko okupljanje. Prošle smo godine po prvi puta bili tamo nazočni. Tako smo upoznali glavne organizatore: Josipa i Herminu.

Na naše veliko iznenađenje, doznali smo da su oni vjerni i oduševljeni slušatelji emisije „Dolina blagoslova".

No, još je jedna stvar vrlo zanimljiva. Ranije smo znali čuti kako naše emisije neki slušaju u autu, dok jutrom odlaze na posao. No, ovo je bilo po prvi puta da nam je netko rekao da ih sluša u traktoru, dok ore ili radi neki drugi posao. Josip i Hermina su postali i redoviti posjetitelji „Doline blagoslova" u Vukovaru. Za potrebe naše radijske službe, napravili smo i intervju s njima. Ovdje donosimo odlomke iz tog intervjua.

JOSIP:

Da, ja slušam emisiju u traktoru i to kad radimo. Ujutro, kad idem u polje raditi najprije slušam blagoslovljene riječi. Ili navečer, kad se već jednostavno umorim u polju te kada čujem tu emisiju, tako mi dođe - kako da kažem - ta Dolina blagoslova kao jedno ohrabrenje, kao jedan melem na umornu dušu.

HERMINA:

Slušam kod kuće. Nekad i u traktoru, kad idem sa suprugom na imanje. Nastojimo je uvijek slušati jer stvarno doživimo blagoslov. Jednostavno se nahrani moje srce i moja duša s porukom. Nekad sam u situaciji malo težoj i upravo ta emisija mi govori da Bog nagrađuje dobrotu, strpljenje, vjernost, uzdanje u Boga. Zaista bih je preporučila mnogima: doživjet će prosvjetljenje svoga uma i duhovni blagoslov: njihovo će se srce ispuniti mirom, razumom i spoznajom...

POSJET GRADSKOM RADIJU OSIJEK

Ovog su proljeća Vlado Pšenko, Don Axsom i Bob Davis posjetili Gradski radio Osijek, koji svakodnevno emitira trominutne emisije "Doline blagoslova". Vlasta Brkić, voditeljica marketinga, izuzetno ih je srdačno i susretljivo primila. Ona se raduje suradnji jer smatra da naše emisije obogaćuju dušu te podsjete ljude da se – bar na kratko – sjete kako pravilno živjeti i u što vjerovati. Vlasta je slušateljima Gradskog radija darivala CD Dona Axsoma "Dođite na gozbu". Izrazila je želju da učvrstimo našu suradnju.

Vlasta Brkić

Kava s *PREDSJEDNIKOM*

Na poziv predsjednika Republike Hrvatske, dr. Ive Josipovića, u povodu ovogodišnjeg Dana državnosti, predstojnik Vijeća Kristovih crkava, Mladen Jovanović, imao je prigodu porazgovarati s Predsjednikom. Dr. Josipović je zainteresiran za život vjerskih zajednica u Hrvatskoj. Na sam Dan državnosti, 25. lipnja, brat Jovanović i njegova supruga nazočili su svečanom koncertu Zagrebačke filharmonije u HNK. Bila je to nova prilika susreta s mnogima iz hrvatskog političkog, kulturnog i vjerskog života.

Kristova međunarodna crkva je i ove godine prigodno obilježila završetak školske godine. Tom je prilikom cijelo nedjeljno bogoslužje bilo prilagođeno djeci, koja su u njemu aktivno sudjelovala. Ovisno o vlastitu interesu ili uzrastu, djeca su plesala, pjevala ili nastupala u predstavi. Uz radosno i razigrano bogoslužje, polaznicima vjeronauka podijeljene su diplome.

Champs Camp Zagreb - Jarun, 18.- 21. 06. 2012.

I ove je godine održan Champs Camp - kamp za mlade. Tema je bila: "Sve je moguće s Bogom". Za razliku od prošloga ljeta, kada su kamp vodili američki suradnici, ove su se godine pripremili naši voditelji. Zajedno s bračnim parom, Elvinom i Lesley Dudley iz Engleske vodili su program pod pokroviteljstvom Biblijskog instituta. Organizatori su zahvalni i za suradnju s Društvom prijatelja Biblije.

Kamp je uspješno pohađalo osamdesetak djece. Četiri su dana sudjelovali u igrama, slušanju biblijskih priča, izradi rukotvorina, pjevanju pjesama i obilju zabave. Uživali smo slušajući dječji smijeh i gledajući kako su radosni i zadovoljni. Bilo nam je lijepo i poželjeli smo da se takvo što uskoro ponovi.

Djeca su imala priliku slušati o Kristu i o tome što je kršćanski život. Po geslom "Sve je moguće s Bogom" dobili su poticaj da usmjere svoje misli prema Onome tko im može pomoći u prevladavanju mnogih životnih teškoća s kojima će se morati suočiti.

Humanitarna udruga „Nada u svijetu" u suradnji s Kristovom međunarodnom crkvom ponovo je posjetila Dječji dom u Selskoj ulici u Zagrebu, iako su već počeli ljetni školski praznici. Ali, kako neka djeca ostaju u domu i tijekom ljeta, odlučili smo baš njih posjetiti i provesti vrijeme u druženju. Igrali smo društvene igre, koje smo im darovali za Božić. U nekoliko sati, neki su u igri Monopoly stekli golemo "bogatstvo", a drugi su bili blizu osvajanja milijun kuna u Milijunašu, dok su neki samo vježbali svoju memoriju. Bilo je zanimljivo i zabavno! S radošću čekamo sljedeći posjet Dječjem domu i druženje s djecom. Ako nam se želiš pridružiti, javi se u Uredništvo!

Moj Bog je velik i
snažan kao čelik!
Jači od boksača i oštriji od mača,
Slađi od kolača,
Pa tko shvaća velika mu plaća.
Ja se njemu molim,
jer ga jako volim.
Šapnuo mi Bog: slušaj tatu svog!

Jan i Iskra Magdalenić

MICHAEL W. SMITH
u Zagrebu

Michael Whitaker Smith, američki kršćanski glazbenik, dobitnik je tri Grammyja s više od 13 milijuna prodanih albuma

Kad bi duhovna glazba imala popularnost kakva se pripisuje nekim drugim glazbenim vrstama, tada bi najava za koncert Michaela W. Smitha (održanog 6. lipnja ove godine u Hypo centru u Zagrebu), "vriskala" s jumbo plakata. No, kako je "Gospel" zadovoljstvo tek malobrojnih, tako je i koncert ovog velikana duhovne glazbe ostao skoro nezamijećen.

Onaj mali broj poznavatelja, koji se našao u dvorani, mogao je uživati u izvrsnom koncertu. Najavljivan je kao "intimna večer slavljenja". Možda je najbolji opis koncerta dao sam izvođač na svom facebook profilu. Napisao je da koncert u Zagrebu spada u Top 10 njegovih koncerata.

Možemo se pitati: "Što je to ponukalo ovog višestrukog dobitnika nagrade Grammy (godišnja nagrada za izuzetne doprinose u glazbenoj umjetnosti i diskografiji, koju dodjeljuje američka akademija za diskografsku umjetnost i znanost) da da takvu izjavu? Čime ga je to Zagreb osvojio?".

You are holy
Holy are You
Lord God Almighty
Worthy is the Lamb
Worthy is the Lamb
...
Alleluia, Alleluia
For the Lord God
Almighty reigns
...
You are holy
Holy are You
Lord God Almighty

Iako ga nismo pitali - možemo pretpostaviti nekoliko razloga:

- za rasprodanu dvoranu nisu zaslužni samo Zagrepčani, nego i drugi Hrvati, kao i Bosanci, Slovenci, Srbi, Nijemci, i čak Amerikanci... Također, bili su tu pripadnici raznih kršćanskih denominacija i udruga, koji nažalost zaista rijetko "sjednu za isti stol".

- većinu pjesama publika je otpjevala zajedno s izvođačem, čime je koncert pretvoren u zajedničko slavljenje.

- izvođač je očito bio "preplavljen" ("overwhelmed", kako je sam rekao) emocijama, a takva je bila i publika. Njegovo posvećenje pjesme "Heroes" palim hrvatskim braniteljima nije nikoga moglo ostaviti ravnodušnim.

Nama se ovo troje čini dovoljnim da koncert Michaela W. Smitha doživimo kao istinski blagoslov za sve one koji su ga slušali.

DUHOVNA OBNOVA
Crikvenica 2012.

Lijepo uređeni hotel "Life centar" u Crikvenici tradicionalno je mjesto okupljanja Kristovih crkava već 17. godinu zaredom, u vrijeme Uskrsa. Svake godine, čim popusti zima, naše crkve planiraju susret za duhovnu obnovu. Kao što svaki čovjek nakon dugog oblačnog i hladnog vremena treba sunca, tako i svaki vjernik ima potrebu obnavljanja vjere i duhovnog života.

Glavna tema

Ove je godine glavna tema predavanja i razgovora u malim grupama bila: "Kako duhovno rasti i biti dio Kristova tijela?". Glavni predavač je bio Daniel Napier, bivši profesor na Biblijskom institutu u Zagrebu, a sadašnji predavač na Teološkom fakultetu u Austinu, SAD. Dr. Napier je svojim porukama u šest lekcija proveo nazočne od velike Božje vizije stvaranja Crkve i njezine uloge u svijetu do praktičnih svakodnevnih djela, koja svaki vjernik treba činiti da bi živio kao dio Kristova tijela. Svrha je kršćanskog života služiti u poniznosti, prihvaćati i pomagati bližnje, a ne nadmetati se u tome tko je bolji.

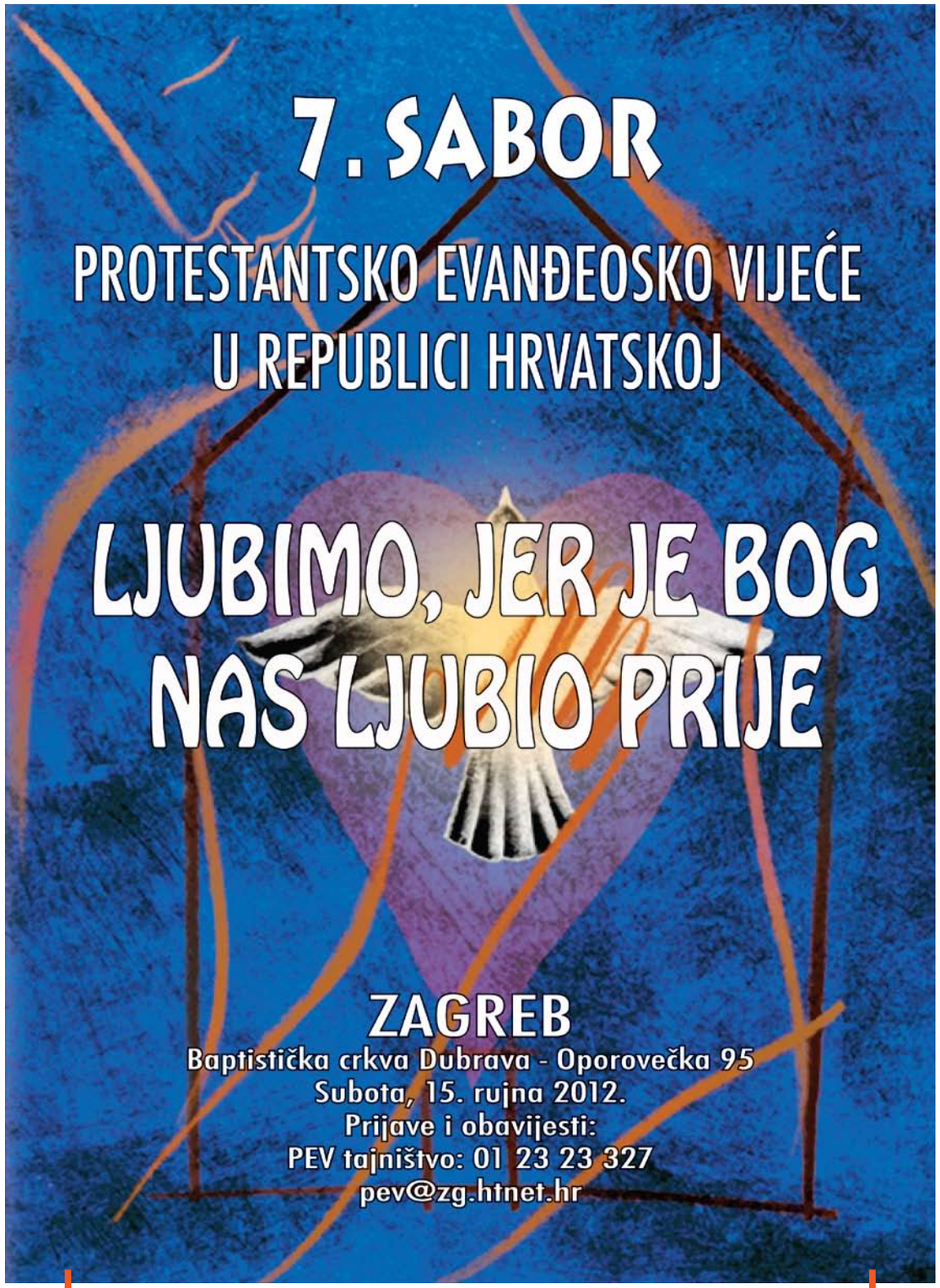
Uz predavanja, koja su se održavala tijekom prijepodneva i navečer, sudionici ove duhovne obnove mogli su razgovarati u malim grupama i tako dijeliti svoja životna iskustva s drugima. Također se molilo za konkretne potrebe i izgrađivanje jedni drugih u sveukupnom rastu u Kristu. Neki su se pojedinci udružili i postavili igrokaz na biblijsku temu. Približili su nam tekst iz prvog poglavlja Prve knjige o Samuelu. Izvođači su uprizorili Anin susret sa svećenikom Elijem u svetištu te njene usrdne i žarke molitve da joj Gospodin podari dijete. Poruka igrokaza je bila: kao što je Gospodin uslišio Anine vapaje, tako će uslišiti i svako iskreno srce, koje ustrajno moli pred Božjim nevidljivim prijestoljem i traži da se u svemu Gospodin proslavi. Kršćanski pjesnici, poput Ivana Gašparovića, Mirjane Duvnjak, Gorana Martinovskog i drugih, svojim su recitacijama hrabrili te nadahnjivali na vjeru i predanje. Duhovne su obnove postale mjesto na koje se svaki vjernik rado vraća. Svako je predavanje novo otkrivenje – kako pojedini sudionici ističu - i svaki predavač daje tome svoj pečat. Susreti se odvijaju u radosnom i Duhom ispunjenom ozračju. Ovdje se susreću kako stari prijatelji koji se nisu vidjeli neko vrijeme tako i oni, koji se svaki tjedan okupljaju u crkvama na bogoslužju.

Dječje radionice

Na ove susrete dolaze obitelji s djecom, što govori u prilog kvaliteti susreta. Djeca su uključena u tematske radionice. Ove su godine izrađivala simbole iz različitih materijala. Pri tome su učili o uskrsnuću našega Gospodina Isusa Krista. Dok traju predavanja i biblijsko proučavanje po grupama, djeca imaju svoj program i osobe, koje vode brigu o njima. Mnoga su djeca izjavila kako ne žele ići kući već hoće ostati živjeti u Life centru.

Zahvalni smo Gospodinu za Life centar, mjesto gdje se možemo iz godine u godinu sastajati, dijeliti svoja iskustva i svjedočanstva te poticati jedni druge na ustrajnost vjere. Upravo kako stoji zapisano u psalmu: "Gle, kako je dobro i kako je milo kao braća zajedno živjeti." (Ps 133:1)

Mislav Ilić

Protestantsko evanđeosko vijeće u Republici Hrvatskoj sastavljeno je od četiriju saveza crkava reformacijske baštine. Otvoreno je za suradnju s crkvama koje priznaju Bibliju objavljenom Božjom riječju i njeguju duh zajedništva. Godišnji sabor ovoga Vijeća odraz je želje crkava za još bližom suradnjom i poticaj za učinkovitije djelovanje u društvenoj zajednici

Članice Vijeća *KRISTOVIH CRKAVA*

Vijeće Kristovih crkava u Hrvatskoj okuplja samostalne Kristove crkve te misijske postaje diljem Hrvatske s ciljem poboljšanja međusobne suradnje i organizacije zajedničkih projekata i nastupa, te ostvarivanja prava koja proizlaze iz Ugovora o pitanjima od zajedničkog interesa između Vlade RH i Kristovih crkava u Republici Hrvatskoj. Vijeće je osnovano u srpnju 2003. te na redovitim mjesečnim sastancima raspravlja o temama suradnje na području odgoja, obrazovanja i kulture te dušobrižničke skrbi za vjernike.

Teološko promišljanje na temu *SVETOSTI*

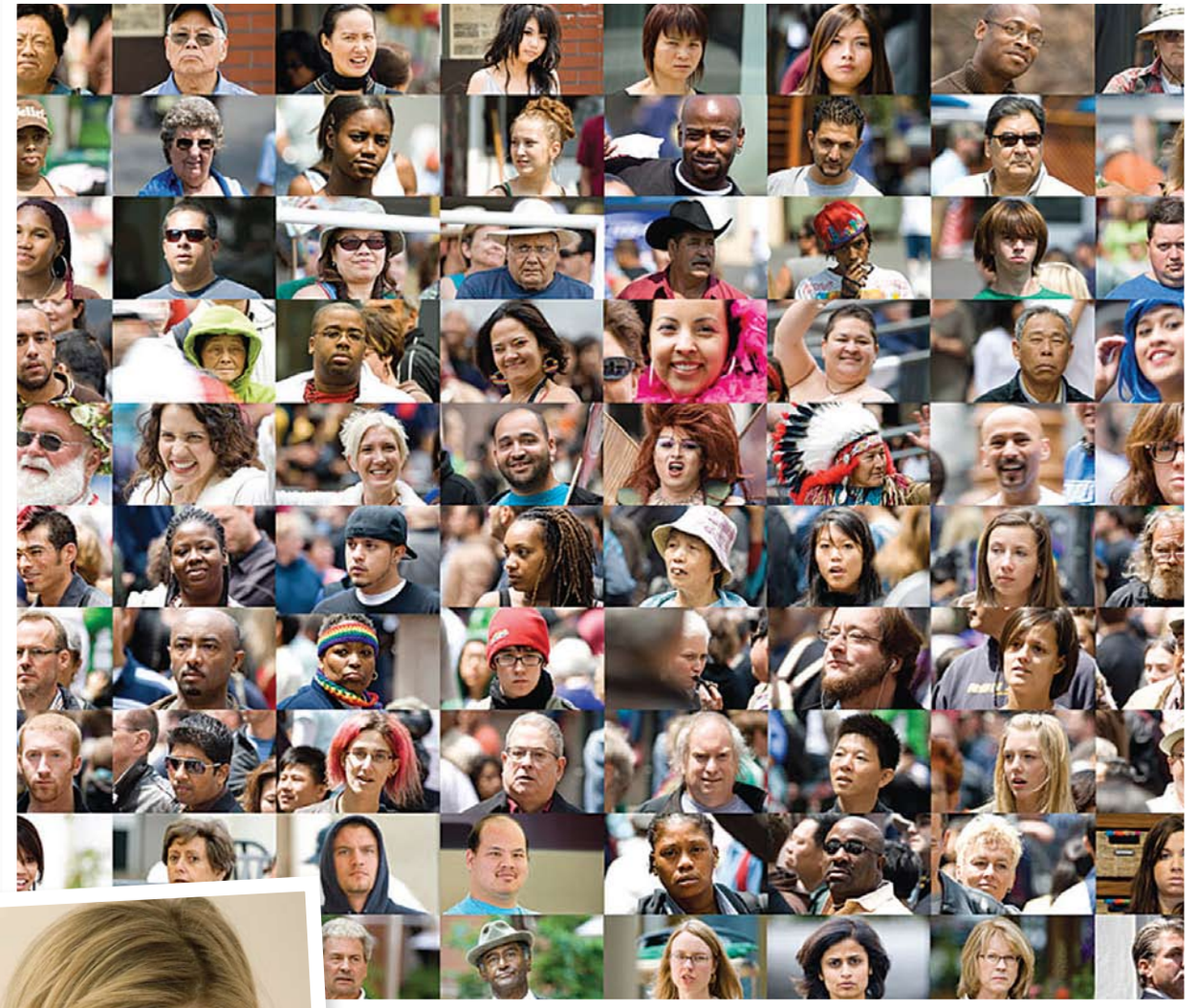
Mnogi kršćani temi svetosti i posvećenja pristupaju s pogrešnog stanovišta jer smatraju da se svetost u prvom redu mjeri s onime što se čini ili ne čini. Pa se tako svetost prvenstveno povezuje s određenim zabranama u pogledu odjeće, hrane, pića ili aktivnosti. Međutim, novozavjetni pogled na svetost otkriva puno složeniju sliku. Svetost je primarno spasenjska kategorija koja govori o nečijem položaju i statusu pred Bogom zbog odnosa kojeg osoba ima s Bogom, i gdje je „biti" preduvjet za „činiti". Stoga cjelovit govor

Izabrani rod, kraljevsko svećenstvo, sveti puk, narod određen za Božju svojinu

o svetosti treba uzeti u obzir da je nešto činiti ili ne činiti samo posljedica onoga što osoba jest, a ono što osoba jest temelji se na statusu kojeg osoba ima zbog odnosa s Bogom.

Ideja svetosti

Ideja svetosti i posvećenja u Starom zavjetu bila je povezana s idejom odvojenja nekoga ili nečega s određenom svrhom za Boga. Tako Bog u Starom zavjetu ima svetu žlicu i sveti miris. Svetost žlice i mirisa nalazi se u činjenici da je Bog odvojio određeni predmet i namijenio ga za određenu uporabu. Nešto je sveto zato jer je Bog to tako odredio i proglasio svetim – odvojenim – posebnim. Ova slika prenosi se i u Novi zavjet gdje je nešto sveto zbog Božje spasenjske aktivnosti, a ljudi se nazivaju svetima zbog položaja kojeg imaju na temelju njihovog odnosa s Bogom u kojem ih je on odvojio da pripadaju njemu. Prva Petrova poslanica može poslužiti kao izvrstan primjer novozavjetnog učenja o svetosti gdje vidimo da je svetost istovremeno aktivnost – posvećenje ili činiti nekoga svetim, i stanje – biti posvećen ili učinjen svetim.

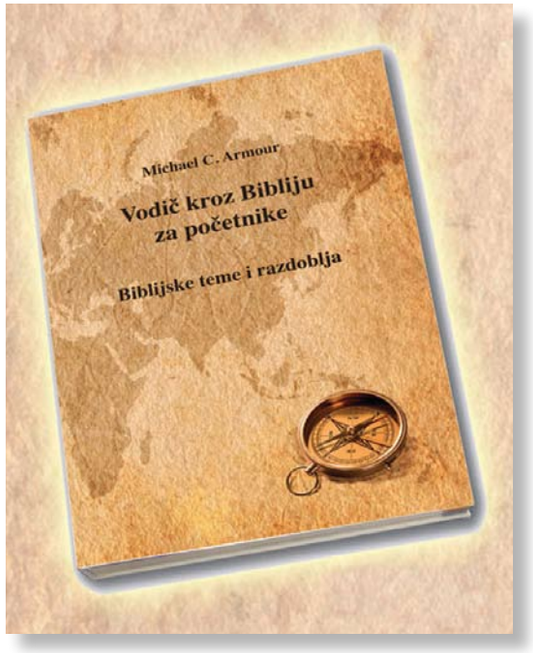
Petar započinje svoju poslanicu (1,1-2) opisom spasenja u kojem svaku osobu Trojstva povezuje s određenim soteriološkim pojmovima. Tako Bog po predznanju izabire posvećenjem Duha za poslušnost, a Krist škropi svojom krvlju. Ovdje vidimo da je posvećenje utemeljeno u Božjoj spasenjskoj aktivnosti kojom je Bog po predznanju izabrao kršćane za nešto (poslušnost), a to posvećenje ostvareno je Duhom. Činjenica da Duh Sveti živi u kršćanima jest čin kojim je Bog odvojio kršćane za sebe, no to odvajanje nije samo negativno (u smislu odvajanja od nečega), već i pozitivno Duha (jer smo odvojeni za nešto). Ovo nam govori da je posvećenje čin koji je povezan s obraćenjem gdje osoba, između ostalog, prima Duha te time postaje odvojena za Boga. Posvećenje je, dakle, stvar stanja, položaja i statusa kojeg osoba dobiva Božjom spasonosnom djelatnošću i proizlazi iz odnosa s Bogom. Jednako tako navod u 2,9-10 kojeg je Bog rekao Izraelu, Petar primjenjuje na kršćane, a iz njega je vidljivo da se svetost temelji na Božjoj aktivnosti odvajanja od nečega za nešto. Još uvijek ovdje nema govora o etičko-moralnoj dimenziji kršćana u svakodnevnom životu, jer njihova svetost proizlazi iz odnosa u kojem se nalaze s Bogom. Slično tome, Petrova izjava da nam Krist treba biti svet u našim srcima (3,15) ne govori o tome da Krist treba iskusiti etičko-moralnu dimenziju posvećenja, već o potrebi da za kršćane Krist zauzme posebno i jedinstveno mjesto u njihovim životima. Međutim, posvećenje ima i svoju progresivnu, aktivnu dimenziju jer ono što kršćani u Kristu načelno „jesu", sada treba postati njihova stvarnost u svakodnevnom životu. Tako Petar u 1,15-16 govori kako kršćani u svem življenju trebaju biti sveti jer je Bog svet, a pod time podrazumijeva potrebu ne supriličavanja prijašnjim požudama iz doba neznanja (1,14), i življenja u bogobojaznosti (1,17). Ovdje vidimo da govor o svetosti podrazumijeva etičko-moralnu dimenziju gdje su vjernici pozvani na preobražaj svojih karaktera u skladu s Božjom slikom i naravi.

Zaključak

U zaključku želim istaknuti dvije stvari: svetost je dio našeg spasenja jer smo već u startu učinjeni svetima. No, svetost je i naša zadaća, jer ona treba prožeti svaki dio našeg života. Iz toga slijedi da bi naučavanje o svetosti trebalo uključivati govor o identitetu, statusu i položaju kojeg kršćani uživaju u Kristu, kao i govor o tome kako i na koji način bi svetost trebala zahvatiti svaki dio našeg života.

Na taj način izbjegle bi se propovijedi i učenja o svetosti koja se uglavnom temelje samo na onome što kršćani trebaju ili ne smiju raditi, a zapostavljaju govor o identitetu vjernika i Božjoj ulozi u posvećenju. Jedino ispravno razumijevanje Božje uloge u posvećenju i identiteta kojeg vjernici imaju u Kristu može dovesti do zdrave svetosti gdje vjernici neće nešto „činiti" da bi „postali", nego će se činiti" zato što „jesu". Rečeno drugim riječima, osoba prvo mora biti sveta da bi živjela sveto.

Ervin Budiselić

Ovaj nadasve praktičan i jednostavnim stilom pisan

„Vodič kroz Bibliju za početnike"

te prateću radnu bilježnicu možete besplatno naručiti na sljedeće brojeve telefona:

01/3315517;
fax: 01/ 3315516;

ili e-mail: ***info@kristovacrkva.org***

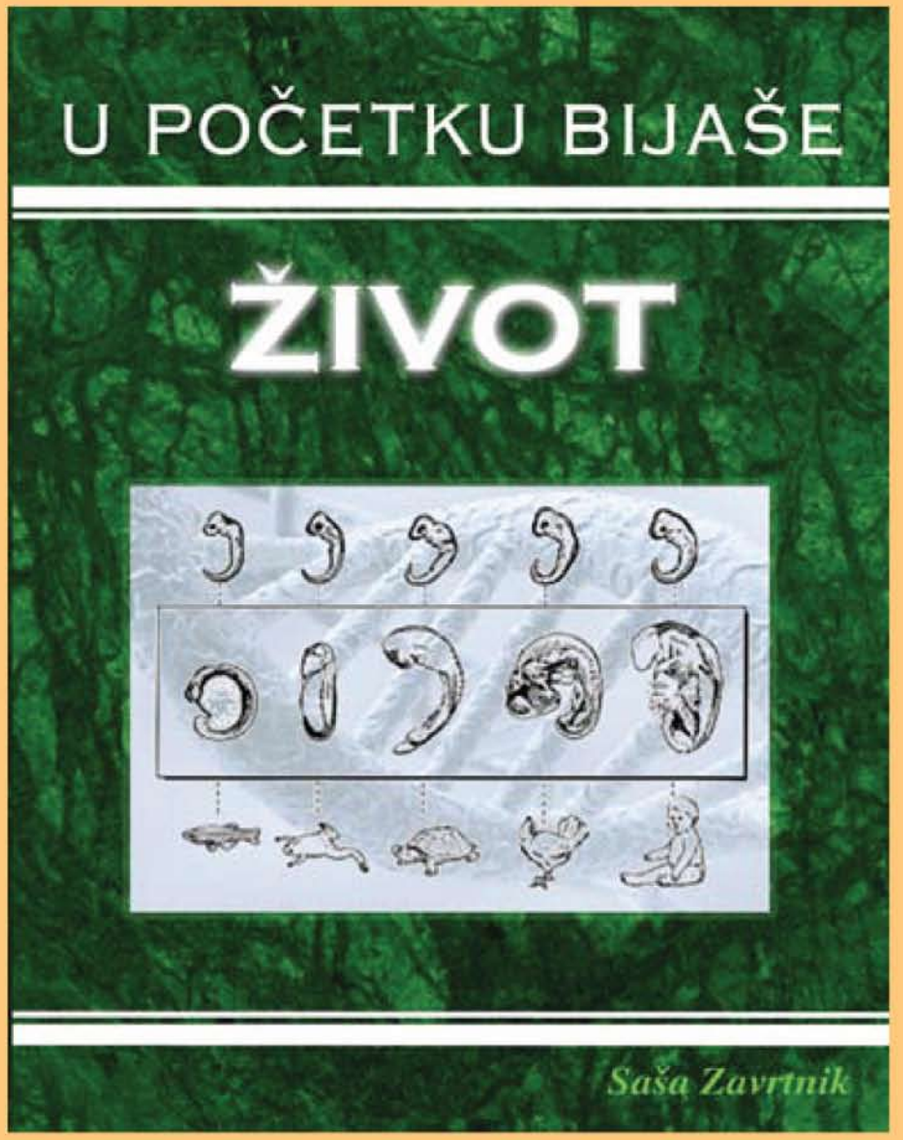
Iz sadržaja sljedećeg broja:

- **Institut za srce i dušu**
- **Nick Vujičić u Zagrebu**
- **Crkva "rasadnik"**

Naći ćete Djetešce povijeno
u pelenice gdje leži u jaslama

NOVA KNJIGA

Knjiga *U početku bijaše Život*, u izdanju *Biblijskog instituta* iz Zagreba, pruža prikaz osnova teorije evolucije s kritičkim osvrtom na ključne postavke same teorije. Objašnjeno je i biblijsko poimanje stvaranja kao jedan od najstarijih, najsačuvanijih, najpoznatijih i time najmjerodavnijih zapisa. Sve prožima znanstvena podloga dajući na svjetlo dana neke od nepoznatih ili slabo spominjanih činjenica kako bi slika spoznaje današnjice bila što potpunija i stvarnija. Tako čitalac može sam realnije odvagnuti što mu je najuvjerljivije i najlogičnije odlučujući se za što će se opredijeliti.

NARUDŽBE:
BIBLIJSKI INSTITUT, KUŠLANOVA 21, ZAGREB
BIZG@BIZG.HR
CIJENA: 95 KN (ZA VEĆE NARUDŽBE ODOBRAVAMO POPUST)

Biblijski institut

Biblijski institut u Zagrebu je područni studij Visokog evanđeoskog teološkog učilišta u Osijeku

Upisani studenti ostvaruju puna studentska prava u Republici Hrvatskoj

Studijski program za diplomu prvostupnika teologije je suglasan svim postavkama Bolonjske deklaracije i priznat diljem Europe

Teme studija su: Biblija, teologija, filozofija, primjenjena teologija, grčki i hebrejski jezik, engleski jezik, hermeneutika, homiletika i pastoralna briga

Na www.bizg.hr

- prijavite se na naš **Newsletter** i primajte obavijesti o događanjima na Biblijskom institutu
- saznajte više o našoj **Knjižnici** i mnogim resursima koji se nude svima željnima dubljeg proučavanja Biblije

Na **You Tube-u** upišite **biblijskiinstitutzg** i pogledajte o nedavnim događanjima na Biblijskom institutu.

Biblijski institut - Kušlanova 21 - 10000 Zagreb, Hrvatska
Tel. +385 1 23 38 638 (pon.-čet. 9-15h) - e-mail: bizg@bizg.hr - www.bizg.hr